

Kool: Pärnumaa Kutsehariduskeskus
Õppeasutuse kood: 70006369

Aadress: Niidupargi 8/12, PÄRNU 800100
Telefon/Faks: 442 7888
Faks: 442 7889
e-post: parnumaa@hariduskeskus.ee

Õppekava rühm: Tekstiili, rõivaste, jalatsite valmistamine ning naha töötlemine

Õppekava: **Rätsepatöö**
Tailoring

Kutseõppe liik: Kutseõppe keskhariduse baasil

Õppekava maht: 80 õn
Õppekeel: Eesti keel

Kinnitan: Riina Mürsepp.....
Kooli direktori nimi, allkiri

Käskkirja nr 23 kuupäev 27. okt 2009.a. pitsat

Kooskõlastatud

kooli õppenõukogu koosoleku protokoll nr 3 23. nov 2009.a.
koosoleku protokoll nr, kuupäev

kooli nõukogu koosoleku protokoll nr 3 27. okt 2009.a.
koosoleku protokoll nr, kuupäev

Kontaktisik: Heli Sakk- Hännikäinen, kutseõpetaja
Tel. 56223679
heli.sakk@hariduskeskus.ee

Registreeritud Eesti Hariduse Infosüsteemis
Kuupäev

Õppekava kood

Õppekava kinnitatud
Direktori kk. nr.....
.....

Õppeasutus: Pärnumaa Kutsehariduskeskus
Õppeasutuse kood: 7006369

ÕPPEKAVA REGISTREERIMISLEHT

Õppekavarühm: Tekstiil, rõivaste, jalatsite valmistamine ning naha töötlemine
ISCED 97 liigituse järgi

Õppekava: Rätsepatöö
Tailoring

Õppekeel: eest keel

Kutseõppe liik		kutseõpe põhikoolis ja gümnaasiumis
		põhihariduse nõudeta kutseõpe
		kutseõpe põhihariduse baasil
		kutsekeskharidusõpe
	x	kutseõpe keskhariduse baasil
Maht õppenädalates (õn)	80 õn	
Õppekava koostamise alus: Haridus- ja teadusministri määrusega nr. 7 22.01.2009.a kehtestatud Õmbluserialade riiklik õppekava		
Õppekava eesmärgid ja ülesanded: Rätsepatöö eriala õppekava eesmärgiks on võimaldada õppijal omandada teadmised, oskused ja hoiakud töötamiseks õmblusvaldkonna ettevõtetes ning luua eeldused õpingute jätkamiseks ja elukestvaks õppeks. Õppekavaga kehtestatud kutseõppe ülesandeks on ette valmistada selline töötaja, kes: väärtustab oma kutseala ning arendab oma kutseoskusi; oskab planeerida, teostada, hinnata ja arendada oma tööd; oskab iseseisvalt rakendada oma kutse- ja erialaseid teadmisi ning oskusi erinevates töösituatsioonides; on orienteeritud kvaliteetsete õpi- ja töötulemuste saavutamisele; vastutab enda ja kaastöötajate turvalisuse eest ning tuleb toime ohuolukordades; töötab oma tervist ja keskkonda säästes; oskab teha eetilisi ja seaduspäraseid valikuid ning on vastutusvõimeline; on suhtlemis-, analüüsi- ja teabe hankimise oskusega ning valmis meeskonnatööks.		
Nõuded õpingute alustamiseks: Rätsepatöö erialale võib õppima asuda isik, kes on omandanud keskhariduse ning kelle tervislik seisund võimaldab õppida ja töötada rätsepana.		

Õppekava struktuur

1. Üld- ja põhiõpingud (sh praktika): 67 õn - Sissejuhatus õpingutesse-1õn; Majanduse ja ettevõtluse alused-1õn; Töökeskkonnaohutuse alused-1õn; Arvutikasutuse ja asjaajamise alused-1õn; Tööseadusandluse alused-1õn; Töökorralduse alused-1õn; Materjaliõpetus-2õn; Õmblusseadmed-1õn; Õmblustehnoloogia alusõpe-4õn; Erialane joonistamine-1õn; Erialane vene keel-1õn; Klienditeeninduse alused-1õn; Erialane inglise keel-1õn; Rõivaste ajalugu ja tänapäev-1õn; Stiiliõpetus-1õn; Seeliku töötlemine individuaaltööna- 3õn; Pükste töötlemine individuaaltööna-3õn; Pluusi ja päevasärgi töötlemine individuaaltööna- 3õn; Vesti töötlemine individuaaltööna- 2õn; Kleidi töötlemine individuaaltööna-3õn; Naiste jaki töötlemine individuaaltööna -6õn; Mantli töötlemine individuaaltööna-8õn; Praktika-20õn.

2. Valikõpingud: 13 õn – Ettevõtluse ja äriplaani koostamise alused -4õn; FIE raamatupidamise alused-1õn; Nahktoodete töötlemine-4õn; Korseti õmblemine-2õn; Kardinate õmblemine-2õn; Trikotaažtoodete töötlemine- 2õn, Soojendusvoodriga jope töötlemine-4õn.

Nõuded õpingute lõpetamiseks: Õpingud loetakse lõpetatuks, kui on saavutatud riikliku õppekava alusel koostatud kooli õppekavas esitatud õpitulemused ning sooritatud positiivsele tulemusele kooli lõpueksam.

Lõpetamisel väljastatavad dokumendid:

Õpilasele väljastatakse lõputunnistus kutseõpe keskkariduse baasil omandamise kohta ja hinneteleft.

Õppekava vastab sisuliselt ja vormistuslikult esitatud nõuetele 200 ... a.

.....
/ees- ja perenimi, allkiri/

Riikliku Eksami- ja Kvalifikatsioonikeskuse kutsehariduse osakonna peaspetsialist

SISUKORD

1	ÜLDOSA	6
1.1	Õppekava koostamise alus	6
1.2	Õppekava eesmärk ja ülesanded	6
1.3	Nõuded õpingute alustamiseks	6
1.4	Õppekava struktuur	8
1.4.1	Moodulite nimetused ja maht õppenädalates	8
1.4.2	Praktikakorraldus	11
1.4.3	Valikõpingute valiku võimalused ja tingimused	11
1.5	Üldised hindamise põhimõtted	12
1.5.1	Praktika hindamine	14
1.6	Nõuded õpingute lõpetamiseks	16
1.6.1	Nõuded kooli lõpetamiseks	16
1.6.2	Rätsepatöö eriala lõpueksam	16
1.7	Õppekava koostajad	17
2	ÕPPEKAVA MOODULITE KIRJELDUSED	18
2.1	Üld- ja põhiõpingute moodulid	18
2.1.1	Sissejuhatus õpingutesse	18
2.1.2	Majanduse ja ettevõtluse alused	20
2.1.3	Töökeskonna ohutuse alused	21
2.1.4	Arvutikasutuse ja asjaajamise alused	23
2.1.5	Tööseadusandluse alused	25
2.1.6	Töökorralduse alused	27
2.1.7	Erialane vene keel	29
2.1.8	Materjaliõpetus	30
2.1.9	Õmblusseadmed	32
2.1.10	Rõivaste ajalugu ja tänapäev	34
2.1.11	Õmblustehnoloogia alusõpe	35
2.1.12	Erialane joonistamine	37
2.1.13	Klienditeeninduse alused	38
2.1.14	Stiiliõpetus	40
2.1.15	Erialane inglise keel	42
2.1.16	Seeliku töötlemine individuaaltööna	43
2.1.17	Pükste töötlemine individuaaltööna	45
2.1.18	Pluusi ja päevasärgi töötlemine individuaaltööna	47
2.1.19	Vesti töötlemine individuaaltööna	49
2.1.20	Kleidi töötlemine individuaaltööna	51
2.1.21	Naiste jaki töötlemine individuaaltööna	53
2.1.22	Mantli töötlemine individuaaltööna	55
2.1.23	Praktika	57
2.2	Valikõpingute moodulid	59
2.2.1	Korseti õmblemine	59
2.2.2	Nahktoodete töötlemine	61
2.2.3	Soojendusvoodriga jope töötlemine	63
2.2.4	Trikotaažtoodete töötlemine	65
2.2.5	Kardinate õmblemine	67
2.2.6	Ettevõtluse ja äriplaani koostamise alused	69

2.2.7	FIE Raamatupidamise alused.....	71
3	LISAD.....	72
	Lisa 1. Rätsepatöö eriala lõpueksam.....	72
	Lisa 2. Lõpueksami juhend	73
	Lisa 3. Praktilise lõputöö hindamise leht.....	75
	Lisa 4. Kirjaliku lõputöö hindamiskriteeriumid.....	76
	Lisa 5. Õppekavaga seonduva õppebaasi kirjeldus.....	77
	Lisa 6. Õppekavaga seotud õpetajad.....	78
	Lisa 7. Ettevõtte praktikajuhendaja hinnanguleht.....	79
	Lisa 8. Praktikandi enesehinnangu leht	80
	Lisa 9. Praktika aruande koostamise juhend.....	81
	Lisa 10. Juhend praktika hindamiseks	83
	Lisa 11. Lisa praktika moodulile	84

1 ÜLDOSA

1.1 Õppekava koostamise alus

Haridus- ja teadusministri määrusega nr. 7 22.01. 2009.a kehtestatud Õmbluserialade riiklik õppekava

1.2 Õppekava eesmärk ja ülesanded

Rätsepatöö eriala õppekava eesmärgiks on võimaldada õppijal omandada teadmised, oskused ja hoiakud töötamiseks õmblusvaldkonna ettevõtetes ning luua eeldused õpingute jätkamiseks ja elukestvaks õppeks.

Rätsepatöö eriala õppekava läbinud noored võivad asuda tööle põhiliselt väikeettevõttes nagu ateljee, moemaja, teatri õmbluskoda, rõivakauplus, käsitööettevõtte jms. ning suurettevõtte tootearenduses. Rätsep valmistab meeste, naiste ja laste rõivaid. Rätsep tunneb rõivaste valmistamise protsessi tervikuna. Koolitus Pärnumaa Kutsehariduskeskuses orienteerib õppijaid pidevõppele, loob õppijate vajadusele vastava ja isiksuse mitmekülgset arengut toetava õpikeskkonna, soodustab algatusvõimet ja vastutustunde kujunemist ning kujundab järgmisi üldoskusi:

- meeskonnatööoskus;
- probleemide lahendamise ja otsuste tegemise oskus;
- kriitilise mõtlemise oskus;
- suhtlemisoskus.

Õppekavaga kehtestatud kutseõppe ülesandeks on ette valmistada selline töötaja, kes: väärtustab oma kutseala ning arendab oma kutseoskusi; oskab planeerida, teostada, hinnata ja arendada oma tööd; oskab iseseisvalt rakendada oma kutse- ja erialaseid teadmisi ning oskusi erinevates töösituatsioonides; on orienteeritud kvaliteetsete õpi- ja töötulemuste saavutamisele; vastutab enda ja kaastöötajate turvalisuse eest ning tuleb toime ohuolukordades; töötab oma tervist ja keskkonda säästes; oskab teha eetilisi ja seaduspäraseid valikuid ning on vastutusvõimeline; on suhtlemis-, analüüsi- ja teabe hankimise oskusega ning valmis meeskonnatööks.

1.3 Nõuded õpingute alustamiseks

Õppijate Pärnumaa Kutsehariduskeskusesse vastuvõtu korraldamisel lähtutakse Haridus- ja teadusministri 4.09.2006 a määrusest nr 29 *Õpilaste kutseõppeasutusse vastuvõtu kord* ning Kooli õppekorralduse eeskirjast.

Õpilaskandidaadi poolt vastuvõtukomisjonile esitatavad dokumendid:

- avaldus, täidetakse elektrooniliselt dokumentide esitamisel;
- keskharidust tõendava dokumendi originaal või selle kinnitatud koopia;
- õpinguraamat keskhariduse baasil õppijatel;
- perearsti poolt antud tervisetõend või selle koopia;
- 4 fotot suurusega 3x4;
- isikut tõendav dokument (pass või ID kaart).

Vastuvõtutingimused:

- Gümnaasiumi (keskkooli) lõputunnistus.
- Kutsesobivustest.

Õppija kandidaat tõendab vastuvõtumisjonile oma isikut ID-kaardi või muu isikut tõendava dokumendiga.

Õigus esitada avaldus kooli astumiseks on kõigil Eesti kodanikel ja Eestis elamisloa alusel elavatel isikutel.

Välismaalaste, kelle alaline elukoht ei asu Eestis, õppima asumisel lähtub Kutsekool Vabariigi Valitsuse kehtestatud tingimustest ja korrast. Vene või muu õppekeelega kooli lõpetanud õppijatel on õppima asumiseks vajalik eesti keele oskus kesktasemel.

Õpilaskandidaadid, kes kandideerivad keskhariduse baasil õpetatavale rätsepatöö erialale, saavad asuda õppima soovitud erialale läbides vastuvõtutingimustega ettenähtud kutsesobivustesti prooviõmblustest ja kordinatsiooniharjutustest.

Kutsesobivusvtesti hindab valdkonna vastuvõtukomisjon viie palli süsteemis. Arvestatakse ka gümnaasiumi (keskkooli) lõputunnistuse aritmeetilise keskmise hinnet. Valdkonna vastuvõtukomisjonid koostavad eriala vastuvõtutulemuste alusel õpilaskandidaatide paremusjärjestuse. Vastuvõtukomisjon juhindub kehtivast seadusandlusest, vastuvõtukomisjoni ning erialade õppekavadega määratud vastuvõtutingimustest. Vastuvõtukomisjon töötab juhitud komisjoni esimees.

Õppijakandidaadil on õigus saada informatsiooni kooli, selle õppekorralduse ja sisekorraeskirjade kohta.

1.4 Õppekava struktuur

Rätsepatöö koolituse kestus on 2 aastat ja õpingute maht on 80 õppenädalat. Õppenädala pikkus on 40 õppetundi (s.h. auditoorne-, praktiline - ja iseseisev töö). Rätsepatöö õppekava on üles ehitatud moodulsüsteemis. Koolituse jooksul läbitakse üld- ja põhiõpingud, (sh praktika 20 õppenädalat), kokku 67 õppenädalat ning kutsealaseid valikõpinguid 13 õppenädalat.

Rätsepatöö eriala õppekava moodulitest on võimalik koostada kutsealase täiend- ja ümberõppe või individuaalõppe õppekavasid vastavalt õpilase, tööandja või piirkonna vajadustele.

1.4.1 Moodulite nimetused ja maht õppenädalates

Jrk nr	Moodulite/üldharidusainete nimetused	Kogu- maht (õn)	Maht (õn)1. õppeaastal			Maht (õn) 2. õppeaastal		
			Aud. ja pr. töö	Praktika	Kokku	Aud. ja pr. töö	Praktika	Kokku
I	Üld- ja põhiõpingud	67	30	8	38	17	12	29
1.	Sissejuhatus õpingutesse	1	1		1			
2.	Majanduse ja ettevõtluse alused	1				1		1
3.	Töökeskonnaohutuse alused	1	1		1			
4.	Arvutikasutuse ja asjaajamise alused	1				1		1
5.	Tööseadusandluse alused	1				1		1
6.	Töökorralduse alused	1	1		1			
7.	Erialane vene keel	1	1		1			
8.	Materjaliõpetus	2	2		2			
9.	Õmblusseadmed	1	1		1			
10.	Õmblustehnoloogia alusõpe	4	4		4			
11.	Erialane joonistamine	1	1		1			
12.	Klienditeeninduse alused	1	1		1			
13.	Erialane inglise/saksa keel	1	1		1			
14.	Rõivaste ajalugu ja tänapäev	1	1		1			
15.	Stiiliõpetus	1	1		1			
16.	Seeliku töötlemine individuaaltööna	3	3		3			
17.	Pükste töötlemine individuaaltööna	3	3		3			
18.	Pluusi ja päevasärgi töötlemine individuaaltööna	3	3		3			
19.	Vesti töötlemine individuaaltööna	2	2		2			
20.	Kleidi töötlemine individuaaltööna	3	3		3			
21.	Naiste jaki töötlemine individuaaltööna	6				6		6
22.	Mantli töötlemine individuaaltööna	8				8		8
23.	Praktika	20		8	8		12	12

24.	Valikõpingud	13	2		2	11		11
25.	Korseti töötlemine individuaaltööna	2	2		2			
26.	Nahktoodete töötlemine	4				4		4
27.	Soojendusvoodriga jope töötlemine	4				4		4
28.	Trikotaažtoodete töötlemine	2				2		2
29.	Kardinate õmblemine	2	2		2			
30.	Ettevõtluse ja äriplaani koostamise alused	4				4		4
31.	Fie raamatupidamise alused	1				1		1
	Kokku	80	32	8	40	28	12	40

1.4.2 Praktikakorraldus

Praktika korraldamisega taotletakse, et õpilane omandab tööks vajalikud praktilised teadmised ja oskused. Rakendab omandatud teoreetilisi teadmisi ning laiendab uute teoreetiliste ja praktiliste teadmiste omandamiseks tarvilikku otsustusosalust. Õpilane saab praktikalt töökogemuse õmblusvaldkonnas ja süvendab meekonnatöö kogemusi.

Praktika (20 õn) on jaotatud kahte ossa.

I Praktika – 8 õn toimub esimese õppeaasta lõpul. Praktika käigus tutvub õppija ettevõtte ajaloo ja tegevusaladega, õppija saab ülevaate õmblusettevõttest ja selle allüksuste tööst ning tootmisest kui süsteemist; tutvub õmbleja (rätsepa) ametijuhendiga, töösisekorra ja tööohutuse eeskirjadega, tänapäevase tehnoloogia ja tehnoloogiliste juhenditega ning erinevate materjalide ja seadmetega. Praktika käigus omandab õppija valmisoleku täita õmbleja (rätsepa) tööülesandeid, töötada meeskonnas, kasutades teoreetilisi teadmisi ja praktilisi oskusi. Omandab oskused töötada erinevatel seadmetel ja töödelda erinevate õmblustoodete tootesõlmesid ettevõtte spetsiifikast.

II Praktika – 12 õn toimub teise õppeaasta lõpul vastavalt õppekavale ja kooli õppetöö graafikule. II Praktika käigus tutvub õppija ettevõtte ajaloo ja tegevusaladega, õppija saab ülevaate õmblusettevõttest ja selle allüksuste tööst ning tootmisest kui süsteemist. Omandab teadmised töökorraldusest ja tööjaotusest ning ettevõttes kasutatavast tehnoloogiast ning näidismudelite õmblemisest. Praktika käigus omandab õppija valmisoleku täita rätsepa (õmbleja) tööülesandeid, kasutades teoreetilisi ja praktilisi oskusi. Rätsepatöö praktika käigus omandab individuaaltöö töökogemuse, saades juhendaja kõrval töötades tellimustöö vormistamise ja klientide teenindamise oskuse. Omandab oskused töötada erinevatel seadmetel ja töödelda erinevaid rõivaid. Praktika ajal valmib lõpueksami praktiline ja kirjalik töö.

Praktika alustamise eelduseks on kolmepoolse lepingu sõlmimine õppija, koolitaja ja ettevõtte vahel.

Praktikat juhendab koolitajapoolne erialaõpetaja ja ettevõtte vastava ala spetsialist.

Enne ettevõtte praktikat leiab õpilane koostöös kutseõpetajaga praktikakoha hiljemalt 2 nädalat enne ettevõttepraktika algust ning esitab firmale lepingu allakirjutamiseks ja tagastab praktikalepingu ühe eksemplari ettenähtud tähtajaks. Kutseõpetaja koostab praktikajuhendi vastavalt õppekavale ja lisab sellele loendi läbitud moodulitest. Õpilane koostab ja esitab praktikaaruande ettenähtud tähtajaks ning kaitseb selle vähemalt kaheliikmelise (osakonnajuhataja ja praktika koolipoolne juhendaja) komisjoni ees. Ettevõttepraktika sooritamise aluseks on ettevõttest antud praktikajuhendaja hinnang praktikale, praktikandi enesehinnang ja praktikaaruande kaitsmise hinne.

1.4.3 Valikõpingute valiku võimalused ja tingimused

Õmbluserialade riiklik õppekava kehtestas valikõpingute mahuks 13 õppenädalat. Kooli õppekavas on valikõpingute moodulid jagatud järgmiselt:

1. Esimesel õppeaastal on võimalik valida 2 õppenädalat pakutud 2-st moodulist – Korseti õmblemine-2õn; Kardinate õmblemine-2õn.

Õppe alustamiseks peab rühma poolt vähemalt 51% ulatuses olema valitud üks ja sama moodul.

2. Teisel õppeaastal on võimalik valida 11 õppenädalat pakutud 5-st moodulist - Nahktoodete töötlemine- 4õn; Soojendusvoodriga jope töötlemine- 4õn; Trikotaažtoodete töötlemine- 2õn; Ettevõtluse ja äriplaani koostamise alused-4õn; FIE raamatupidamine-1õn;

Õppe alustamiseks peab rühma poolt vähemalt 51% ulatuses olema valitud üks ja sama moodul.

1.5 Üldised hindamise põhimõtted

Õpilaste teadmiste hindamine toimub Teadus- ja haridusministri määrusega nr 41 (16.11.2006) kehtestatud korras.

Õppetulemusi hinnatakse vastavalt Pärnumaa Kutsehariduskeskuse õppekorralduseeskirja lisa nr. 3 „Õpilaste hindamise ja järgmisele kursusele üleviimise tingimused ja kord „ alusel. Hindamise ülesandeks õppekavas on anda informatsiooni teadmistest ja oskustest õpilasele, õpetajatele, tööandjatele, samuti edasiste õpingute tarvis. Toetada õpilase positiivse minapildi arengut ja tema arengut õppinud töötajaks.

Õpiprotsessi hindamise ülesandeks õppekavas on anda õpilasele tagasisidet õppimise edukusest, õpimotivatsiooni ja positiivse enesehinnangu toetamine, õpiülesannete korrigeerimine.

Arvestusliku hindamise ülesandeks õppekavas on anda informatsiooni moodulis määratletud konkreetsete õpitulemuste saavutamise kohta.

Kokkuvõtva hindamise ülesandeks õppekavas on anda informatsiooni mooduli eesmärkide saavutamise kohta.

Õppekava moodulite hindamisel valitakse hindamismeetodid nii, et nende abil oleks võimalik mõõta eesmärkide saavutamist, et need sobiksid õpetusmeetoditega ja toetaksid õpilase õppimist. Vastavalt moodulõppesüsteemile toimub mooduli hindamine tervikuna ja komplekselt. Õppekava iga mooduli hindamisse kuulub õpiprotsessi hindamine, mooduli õpitulemuste hindamist võimaldavate arvestusliku ja kokkuvõtva hindamise meetodite valik. Moodul loetakse sooritatuks kui õpilane saab positiivse kaalutud keskmise hinde. Moodul loetakse positiivselt hinnatuks, kui õppiija on saanud mooduli hindamisel tulemuseks vähemalt 51%. Kõik hinnatavad osad peavad olema sooritatud vähemalt hindele ”rahuldav”.

Õpitulemuste hindamise korraldus

Hinnatakse üld- ja põhiõpingute mooduleid, valikõpingute mooduleid, praktikaid ning kooli lõpueksamit.

Mooduli sissejuhataval tunnil teeb vastava teema õpetaja õpilastele teatavaks mooduli nõutavad teadmised ja oskused, nende hindamise aja ja vormi.

Kui suulist vastust, kirjalikku või praktilist tööd, on hinnatud hindega «puudulik» või «nõrk» või on hinne jäänud välja panemata, antakse õpilasele võimalus järelevastamiseks või järeltöö sooritamiseks.

Kui hindamisel tuvastatakse kõrvalise abi kasutamine või mahakirjutamine õpilase poolt, võib töö jätta hindamata.

Õpitulemuste hindamise eesmärgid:

- õpi- ja õpetamise tulemuslikkusest õpilasele ja õpetajale tagasiside andmine;
- õpilase enesehinnangu ja õpimotivatsiooni tõstmine;
- vajadusel õpiülesannete või õppemeetodite korrigeerimine ning diferentseerimine;

Õpitulemuste hindamine jaguneb:

- õpiprotsessi käigus hindamine vastavalt õppekavas sätestatule
- mooduli kokkuvõttev hindamine
- lõpueksami hindamine

Õpilasel on vajadusel võimalus nõuda mooduli teadmiste taseme kontrollimiseks komisjoni eksamit, kui ta on puudunud ainemahust 50% või on muul põhjusel hindamata. Lõpueksami hinne kujuneb nii praktilise töö koostamise protsessist kui ka lõpptulemusest. Kutseharidusliku lõpueksami hindamisel hinnatakse teoreetilisi teadmisi ja praktilisi oskusi. Lõputunnistusele kantakse üld- ja põhiõpingute moodulite, valikõpingute moodulite hinded ning kutseharidusliku lõpueksami hinne.

Hinded viiepallisüsteemis

90--100% punktide arvust õigesti sooritatud -- hinne «5» («väga hea»);
70--89% punktide arvust õigesti sooritatud -- hinne «4» («hea»);
45--69% punktide arvust õigesti sooritatud -- hinne «3» («rahuldav»);
20--44% punktide arvust õigesti sooritatud -- hinne «2» («puudulik»);
0--19% punktide arvust õigesti sooritatud -- hinne «1» («nõrk»).

Hindega «5» («väga hea») hinnatakse suulist vastust (esitust), kirjalikku või praktilist tööd, praktilist tegevust või selle tulemust (edaspidi õpitulemus), kui see on täiel määral õppekava nõuetele vastav. Kui õpitulemuse hindamisel kasutatakse punktiarvestust, hinnatakse õpitulemust hindega «5», kui õpilane on saanud 90–100% maksimaalselt võimalikust punktide arvust.

Hindega «4» («hea») hinnatakse õpitulemust, kui see on üldiselt õppekava nõuetele vastav, kuid pole täielik või esineb väiksemaid eksimusi. Kui õpitulemuse hindamisel kasutatakse punktiarvestust, hinnatakse õpitulemust hindega «4», kui õpilane on saanud 70–89% maksimaalselt võimalikust punktide arvust.

Hindega «3» («rahuldav») hinnatakse õpitulemust, kui see on üldiselt õppekava nõuetele vastav, kuid esineb puudusi ja vigu. Kui õpitulemuse hindamisel kasutatakse punktiarvestust, hinnatakse õpitulemust hindega «3», kui õpilane on saanud 45–69% maksimaalselt võimalikust punktide arvust.

Hindega «2» («puudulik») hinnatakse õpitulemust, kui see on osaliselt õppekava nõuetele vastav, esineb olulisi puudusi ja vigu. Kui õpitulemuse hindamisel kasutatakse punktiarvestust, hinnatakse õpitulemust hindega «2», kui õpilane on saanud 20–44% maksimaalselt võimalikust punktide arvust.

Hindega «1» («nõrk») hinnatakse õpitulemust, kui see ei vasta õppekava nõuetele. Kui õpitulemuse hindamisel kasutatakse punktiarvestust, hinnatakse õpitulemust hindega «1», kui õpilane on saanud 0–19% maksimaalselt võimalikust punktide arvust.

„x“ tegemata või esitamata töö (ei ole hinne).

Hinde vaidlustamine

Õpilasel või tema seaduslikul esindajal on õigus hindeid vaidlustada kümne päeva jooksul pärast hinde teadasaamist, esitades kooli direktorile kirjalikult vastava taotluse koos põhjendustega. Kooli direktor teeb otsuse ja teavitab sellest taotluse esitajat kirjalikult viie tööpäeva jooksul otsuse vastuvõtmise päevast arvates.

Kui õpilane ei ole otsusega nõus, on tal õigus pöörduda riikliku järelevalve ametniku poole.

Hinnatakse erialamoduleid, praktikat ja üld- ja põhiõpingute moduleid.

Mooduli sissejuhataval tunnil teeb õpetaja õpilastele teatavaks mooduli nõutavad teadmised ja oskused, nende hindamise aja ja vormi.

Kui suulist vastust, kirjalikku või praktilist tööd, on hinnatud hindega «puudulik» või «nõrk» või on hinne jäänud välja panemata, antakse õpilasele võimalus järelevastamiseks või järeltöö sooritamiseks. Kui hindamisel tuvastatakse kõrvalise abi kasutamine või mahakirjutamine õpilase poolt, võib töö jätta hindamata.

1.5.1 Praktika hindamine

Praktikal hinnatakse õpilase kutsealast ettevalmistust, praktiliste tööoskuste omandamist, tehnoloogia tundmist, tööde kvaliteeti, töössesuhtumist, meeskonnatöö ja eneseanalüüsi oskust. Praktikaülesanded tulenevad praktika eesmärkidest. Praktikaülesannetega määratletakse konkreetsed tööoperatsioonid ettevõttes, mida õpilane peab sooritama, informatsiooni hankima, analüüsima ja omapoolseid järeldusi tegema.

Ettevõttepraktika sooritamise aluseks on ettevõttest antud praktikajuhendaja hinnang praktikale, praktikandi enesehinnang ja praktikaaruande kaitsmise hinne.

hinne “5” (väga hea): – õpilane suudab iseseisvalt töötada ja valida oma tööülesannete täitmiseks sobivaid töömeetodid ja -vahendid; oskab aktiivselt ja motiveeritult töötada meeskonnas ning kohaneda ja tulla loovalt toime töökeskkonna muutuvates olukordades; oskab hinnata informatsiooni õigsust ja usaldusväarsust, süstematiseerida, võrrelda ja analüüsida teadmisi ning rakendada tehtud järeldusi oma töös; oskab hinnata ja analüüsida oma töötulemusi ning sellest lähtudes kavandada oma tegevusi; oskab arvestada erinevaid mõjureid ja alternatiive, teha eetilisi, seaduspäraseid ja õigeid valikuid.

hinne “4” (hea): – õpilane oskab kasutada töömeetodeid ja töövahendeid; tuleb toime oma tööga, suudab toimida erinevates olukordades ja meeskondades; oskab süstematiseerida, võrrelda ja analüüsida teadmisi ning kasutada saadud teavet oma töös; täidab talle antud tööülesandeid iseseisvalt ja oskab hinnata oma töötulemusi; oskab hinnata informatsiooni õigsust ja usaldusväarsust.

hinne “3” (rahuldav) – õpilane on võimeline asuma tööle õpitud kutsealal, hoolimata mõningate tööga seotud teadmiste puudulikkusest; tuleb toime tuttavas töökeskkonnas ja oskab kasutada omandatud tööoskusi ning teadmisi; oskab leida tööga seotud informatsiooni, esitada seda arusaadavalt suuliselt ja kirjalikult; täidab korraldusi ja oskab hinnata oma töö tulemuslikkust.

hinded “2” ja “1” (puudulik ja nõrk) – õpilase oskused ja teadmised on mitterahuldavad.

Praktika loetakse arvestatuks, kui õppija:

- on võtnud ettenähtud mahus osa ettevõtte igapäevatööst ning täitnud praktikandile antud tööülesanded
- on nõuetekohaselt täitnud ja õigeaegselt esitanud praktikapäeviku, juhendaja hinnangulehe ja enesehindamislehe
- on nõuetekohaselt koostanud ja õigeaegselt esitanud praktikaaruande
- on kaitsnud praktikaaruande

Praktikaprogrammi mittetäitnud, aruandele ja praktikale mitterahuldava hinnangu saanud või aruandes esitatut kaitsta mitte suutnud õppija praktikat ei loeta sooritatuks. Praktikaprogrammi mittetäitnud õppijal on võimalus oma praktikat teistkordselt samal aastal uuesti kaitsta juhul, kui ta on saanud praktikaettevõttest vähemalt rahuldava hinnangu. Kui

õppija tegevust on praktikaettevõtte poolt hinnatud mitterahuldavaks, tuleb tal õpingute jätkamiseks praktika uuesti sooritada.

1.6 Nõuded õpingute lõpetamiseks

1.6.1 Nõuded kooli lõpetamiseks

Õpingud loetakse lõpetatuks, kui on saavutatud kooli õppekavas esitatud õpitulemused ning sooritatud positiivsele tulemusele eriala lõpueksam.

1.6.2 Rätsepatöö eriala lõpueksam

Lõpueksam koosneb kirjalikust- ja praktilisest tööst ning nende kaitsmisest. Kirjaliku töö sisu: sissejuhatus, kaasaegne moesuund, moejoonis ja moekirjeldus, materjalide kirjeldused, kasutatavate seadmete kirjeldused, lõikeõpetus: figuuri mõõdud, toote põhilõike konstrueerimine, moekohane modelleerimine, lõigetepaigutamisekangale ja kasutatavate materjalide kulu arvestamine, tehnoloogilise töötlemise kirjelduse koostamine (valikuliselt vähemalt 4 tootesõlme töötlemise tehnoloogilised joonised), kokkuvõte, kasutatud kirjandus. Kirjalik töö peab sisaldama kogu praktilise töö kohta käivat informatsiooni.

Praktiline töö (õmmeldakse ettevõttes): valitakse individuaaltööna kliendile valmistatav voodriga toode (meeste pintsak, naiste jakk, kevad-sügis- või soojendusvoodriga mantel, poolmantel, kostüüm, voodriga kleit või jakk, pruutkleit) määratud tähtajaga. õppija valmistab valitud tegumoega toote, kliendilt võetud mõõtude alusel konstrueerib lõiked, modelleerib, lõikab juurde, õmbleb proovidega, valides põhjendatud tehnoloogilise töötlemise järjestuse, kasutades sobilikke abimaterjale, furnituuri ja seadmeid.

Lõpueksam: õppija esitab eriala kutseõpetaja retsenseeritud kirjaliku töö ja praktilise töö hinnangulehe. Õppija koostab ja esitleb tööanalüüsi, tuues välja huvitavamad töötluskohad. Õppija põhjendab eksamikomisjonile oma valikuid ja vastab retsensendi küsimustele. Kirjaliku töö, praktilise töö ning nende kaitsmise hinde põhjal otsustab komisjon lõpueksami koondhinde.

1.7 Õppekava koostajad

Heli Sakk-Hännikäinen – rõivaõmblemise eriala kutseõpetaja

Eela Malk – ärikorralduse eriala kutseõpetaja

Ene Jaakson – rõivaõmblemise eriala kutseõpetaja

Heleri Heinla - andragoog

2 ÕPPEKAVA MOODULITE KIRJELDUSED

2.1 Üld- ja põhiõpingute moodulid

2.1.1 Sissejuhatus õpingutesse

1 õn

1. Eesmärk

Võimaldada õppijal omandada teadmised, oskused ja hoiakud töötamiseks õmblusvaldkonna erialadel. Motiveerida õpilasi väärtustama ja hindama valitud rätsepatöö kutseala. Tutvub õpitava eriala õppekavaga, õppetöö korralduse ja õpperühmaga. Omandab oskused analüüsida tegevust ning luua eeldused elukestvatele õppele.

2. Nõuded mooduli alustamiseks

Puuduvad.

3. Õppesisu

3.1. SISSEJUHATUS ÕPINGUTESSE. Kooli infosüsteem. Rätsepatöö õppekava sisu ja ülesehitus, jätkuõppe võimalused. Õppetöoviisid (loeng, harjutustunnid, iseseisev teoreetiline õppetöö, kooli ja ettevõtte praktika). Tunniplaani koostamise põhimõtted. Õppematerjalid ja –vahendid, nende kättesaadavus ja paljundamise võimalused. Õpilast puudutav dokumentatsioon. Kooli erinevad teenindusüksused. Kooli ja õpilaskodu kodukord. Õpilaste õigused ja kohustused. Erialaliit, kutsestandardid, lõpueksam.

3.2. KERGETÖÖSTUSE AJALUGU JA ARENGUSUUNAD. Lühiülevaade kergetööstuse ajaloost Eestis. Suuremad kergetööstusettevõtted Eestis. Kooli praktikabaasid. Toodangu sortiment. Õppekäik õmblusettevõttesse.

4. Õpitulemused

Õppija teab ja tunneb:

- õppeasutuse õpikeskkonda;
- õppetöö vorme ja korraldust;
- erinevaid õpimeetodeid;
- tunniplaani koostamise põhimõtteid;
- rätsepatöö õppekava sisu ja ülesehitust;
- õpilast puudutavat dokumentatsiooni;
- kooli teenindusüksusi;
- kooli ja õpilaskodu kodukorda;
- rätsepa kutsestandardis kirjeldatud nõudeid;
- rätsepa lõpueksami sooritamise nõudeid;
- Eesti kergetööstuse arengusuundi;

oskab:

- leida infot õmblusettevõtete kohta;
- orienteeruda kooli teenindavates struktuuriüksustes.

5. Hindamine

Hinnatakse:

- kooli teenindusüksuse, õpetajate, infosüsteemi, kodukorra, õpilaste õiguste ja kohustuste, õpilast puudutava dokumentatsiooni tundmist;

- aktiivset osalemist õppekäigul ja esitlust rühmatööna.
Mooduli hinde moodustavad:
- iseseisvad tööd (40%) – essee „Nägemus minu õpingutest ja tulevasest elukutsest”.
Koostada kodune töö, ülevaade toimunud õppekursioonist;
- praktilised ülesanded, grupitööd (40%) – koostada rätseptöö eriala soovivate teadmiste, oskuste ja isikuomaduste loetelu, õpilast puudutava dokumentatsiooni analüüs;
- testid, tunnitööd (20%) – kergetööstuse ajalugu ja arengusuunad.
Mooduli hinne kujuneb eelpool nimetatud ülesannete kaalutud koondhindenä.

2.1.2 Majanduse ja ettevõtluse alused

1 õn

1. Eesmärk

Õpetusega taotletakse, et õppija omandab teadmised ja oskused majanduse ja ettevõtluse põhimõistetest ja alustest, ettevõtluse ja ühistegevuse alustest, äriplaani ja reklaamsõnumi koostamise põhimõtetest, toote omahinna kalkulatsiooni koostamisest.

2. Nõuded mooduli alustamiseks

Puuduvad.

3. Õppesisu

3.1. MAJANDUSE ALUSED. Vajadused ja ressursid. Majanduse põhiküsimused. Nõudluse ja pakkumise mehhanism. Eraomand, hinnasüsteem ja konkurents. Valitsuse roll ja funktsioonid: riigieelarve, maksud ja nende olemus. Eesti majanduse arengusuunad. Majanduslik stabiilsus: SKP, RKP, tööturg, tööpuudus. Pank ja pangateenused. Laomajandus.

3.2. ETTEVÕTLUSE ALUSED. Ettevõtte, ettevõtja, ettevõtlus. Ühistegevuse põhimõtted. Äriühing, mittetulundusühing ja füüsilisest isikust ettevõtja. Ettevõtte loomise etapid. Ettevõtte juhtimine. Tootmine ja teenidus: toode ja toodang. Raamatupidamise algtõed - püsiv- ja muutuvkulud, kasum ja käive. Ettevõtte finantseerimine. Aruandlus. Äriplaani tähtsus, osad ja kavandamisprotsess. FIEna tegutsemise põhireeglid. Pankrot. Raha omadused, raha väärtuse muutumine: inflatsioon, deflatsioon.

4. Õpitulemused

Õppija teab ja tunneb:

- ühiskonnas toimivaid peamisi majandusprotsesse;
- Eesti majanduse arengusuundi ühtses Euroopa Liidu majandusruumis;
- turumajanduse põhikomponente;
- ettevõtluse aluseid;
- ettevõtte finantseerimise ja administreerimise üldpõhimõtteid;
- ühistegevuse põhimõtteid;
- FIE-na tegutsemise põhireegleid;
- äriplaani koostamise põhimõtteid;
- raamatupidamise põhimõisteid;

oskab:

- koostada toote omahinda.

5. Hindamine

Mooduli hinde moodustavad:

- testid (50%) – majandusalaste mõistete, majandusprotsesside tundmine;
- iseseisev töö (10%)- referaadid, äriplan;
- praktilised ülesanded (40%) situatsioonülesannete lahendamine.

Mooduli hinne kujuneb eelpool nimetatud ülesannete kaalutud koondhinnena.

2.1.3 Töökeskkonna ohutuse alused

1 õn

1. Eesmärk

Õpetusega taotletakse, et õppija omandab teadmised ja oskused keskkonnas valitsevatest ohtudest ja nendega toimetulekust, käitumisest ohu korral, jäätmekäitlusest, töökoha organiseerimisest ergonoomia nõudeid arvestades, töövõimlemise mõjust inimese organismile, kõrge töövõime säilitamisest; aktiivse eluhoiaku ja tervislike eluviiside kujundamisest.

2. Nõuded mooduli alustamiseks

Puuduvad.

3. Õppesisu

3.1. TÖÖTERVISHOID JA TÖÖOHUTUS. TÖÖHÜGIEEN. Töökeskkond rõivavaldkonnas: üldnõuded, töökoht, töövahend. Tööolme. Tööohutuse ja töötervishoiu tagamise meetmed. Töökeskkonna ohutegurid ja ohutusjuhendid. Tervisekontroll. Tööandja ja töötaja kohustused ja õigused. Turvalisus. Õnnetusohu ja käitumine ohuolukorras. Tööõnnetus ja kutsehaigus.

3.2. ESMAABI. Tegutsemine õnnetuspaigal. Põhilised esmaabivõtted. Haavad ja verejooksud. Kukkumine. Põletushaavad. Valud, palavik. Sidumis- ja toestamisvahendid. Esmaabi vahendid töökohal. Koduapteek.

3.3. ERGONOOMIA ALUSED. TÖÖKOHA ORGANISEERIMINE.

Ergonoomia mõiste ja ülesanded. Erinevad tööasendid ja nende mõju inimesele. Ühtlase ja mõõduka töökoormuse saavutamise viisid. Tooli, laua ja masinapedaali asend. Töökoha organiseerimine ja mõõdistamine. Töökoha korrashoid.

3.4. KESKKOND JA SÄÄSTEV ARENG. JÄÄTME MAJANDUS. Looduslike protsesside seotus ja tasakaal. Keskkonnastrateegia ja säästva arengu põhimõtted. Keskkonnareostuse ennetamise ja vältimise võimalusi töökeskkonnas ja olmes. Jäätmete teke ja liigitus. Ohtlikud jäätmed. Jäätmetekke vähendamine. Jäätmehooldus ja esmane käitlus.

3.5. TÖÖVÕIMLEMINE. Töövõimlemise vajalikkus ja kasulikkus. Praktiliste oskuste andmine töövõimlemise teostamiseks. Harjutusi kaelale ja õlgadele, sõrmedele ja randmele, silmadele. Õigete töövõimlemisharjutuste kasutamine vastavalt organismi väsimusele.

4. Õpitulemused

Õppija teab ja tunneb:

- tööandja ja töövõtja õigusi ja kohustusi töökeskkonna ohutuse, tööõnnetuste ja kutsehaiguste vallas;
- kutsealaga seonduvaid tööohutus- ja tööhügieeninõudeid;
- esmaabi üldisi põhimõtteid;
- üldisi keskkonnaprobleeme ja säästva arengu põhimõtteid;
- jäätmekäitluse vajalikkust;
- töövõimlemise tähtsust tööprotsessis;
- iseseisva harjutamise põhimõtteid;

oskab:

- töötada tervist säästvalt ja ökonoomselt;
- käituda ohuolukorras: kasutada päästevahendeid, aidata teisi, teavitada ohust, evakueeruda;
- anda esmast esmaabi;
- rakendada ja jälgida kutsealaga seonduvaid tööohutus- ja tööhügieeninõudeid;

- märgata keskkonna reostamise võimalikke ohte ja neid ennetada, vältida ohtu või teavitada sellest;
- hinnata töökeskkonna ohutegureid, neid vältida või nende mõju vähendada;
- leida ja kasutada teavet keskkonda reguleerivate õigusaktide kohta;
- jälgida jäätmekäitluse keskkonnasäästlike põhimõtteid;
- sooritada töövõimlemise harjutusi.

5. Hindamine

Mooduli hinde moodustavad:

- testid (40%) – töötervishoiu- ja tööohutuse- ning esmaabialaste põhimõistete tundmine;
- iseseisva töö ülesanne (20%) – erinevate seadmete ohutu töötamise juhendi koostamine,
- praktilised ülesanded (40%) – esmaabi andmine, päästevahendite kasutamine, ohuolukorras käitumine, kemikaali ohutuskaardi lugemine, isikukaitsevahendite valimine, kontroll ja kasutamise, esmase tulekustutusvahendi korrashoiu kontroll – hinnatakse praktiliste ülesannete sooritamise oskust.

Mooduli hinne kujuneb eelpool nimetatud ülesannete kaalutud koondhindena.

2.1.4 Arvutikasutuse ja asjaajamise alused

1 õn

1. Eesmärk

Õpetusega taotletakse, et õppija omandab teadmised ja oskused teksti- ja tabelitöötlusest, enamkasutatavate kirjade koostamisest, elektroonilisest kirjavahetusest ja informatsiooni leidmisest Interneti kaudu.

2. Nõuded mooduli alustamiseks

Puuduvad.

3. Õppesisu

3.1. ARVUTIKASUTUSE ALUSED. Personaalarvuti põhiosad ja nende funktsioonid: põhiplokkemapaat, protsessor, sisemälu, andmekandjad ja nende lugejad, kuvar, hiir, klaviatuur, printer. Ohutusnõuded kuvariga töötamisel.

3.2. TÖÖ WINDOWS`is. Töölaud (desktop), ikoonid ja kaustad, töölaua standardsed ikoonid. Programmide käivitamine ja dokumentide avamine. Aknad: programmiaknad ja dialoogiaknad, nende kasutamine. Menüüd ja nupud, nende kasutamine.

3.3. TÖÖ DOKUMENDIGA. Dokumendi loomine, töötlemine, salvestamine ja trükkimine, erinevad failitüübid.

3.4. INTERNET. Interneti kasutusvõimalused, infootsing Internetist, e -kirja võimalused, veeb. Arvutiviirused.

3.5. ASJAAJAMISE ALUSED. Asjaajamise alused ja -kord. Dokumendi koostamis- ja vorminõuded: dokumendiplangid, dokumendi elemendid, dokumendi vormistamise protseduur. Avalduse, elulookirjelduse (CV), iseloomustuse, seletuskirja koostamise ja vormistamise nõuded arvutil ja paberkandjal. Ametikirjade (algatus-, vastus-, tellimis-, kaas-, voli- ja vabanduskiri) koostamise ja vormistamise nõuded arvutil ja paberkandjal.

4. Õpitulemused

Õppija teab ja tunneb:

- arvuti riistvara ja ohutusnõudeid kuvariga töötamisel;
- interneti olemust ja selles peituvaid ohte;
- hea suhtlustava põhimõtteid, sh elektroonilises keskkonnas;
- dokumendiplangile ja dokumentide elementidele esitatavaid nõudeid;
- algatus-, vastus-, tellimis-, kaas-, voli- ja vabanduskirja koostamise nõudeid;

oskab:

- käivitada Windows`i programme ja tegutseda dialoogiaknas;
- kasutada erinevaid faile;
- leida internetis informatsiooni;
- luua, avada, trükkida ja salvestada dokumenti;
- otsida veebist infot ja seda salvestada;
- koostada ja saata e-kirja;
- koostada ja vormistada avaldust, elulookirjeldust (CV), iseloomustust, seletuskirja arvutil ja paberkandjal.

5. Hindamine

Mooduli hinde moodustavad:

- testid (20%) – arvuti- ja asjaajamisalaste põhimõistete tundmine ning erialase sõnavara kasutusoskus arvuti- ja asjaajamisalal;
- praktilised ülesanded (80 %) – erinevate dokumentide ja kirjade koostamine; praktiline arvuti kasutusoskus, töö erinevate failide ja programmidega.

Mooduli hinne kujuneb eelpool nimetatud ülesannete kaalutud koondhindenä.

2.1.5 Tööseadusandluse alused

1 õn

1. Eesmärk

Õpetusega taotletakse, et õppija teab oma kutsealaga seonduvaid põhilisi seadusakte; peamisi töösuhteid reguleerivaid õigusakte, töölepingu poolte seadusega sätestatud õigusi ja kohustusi, töölepingu sõlmimise, muutmise ja lõpetamise korda; palga ja puhkuse arvestamise aluseid, töö –ja pukeaja korraldust ja arvestamise aluseid, töötingimuste kollektiivse kujundamise aluseid, töövaidluse lahendamise korda ja töösuhete pinnalt tekkinud vaidluse lahendamise erinevaid võimalusi.

2. Nõuded mooduli alustamiseks

Puuduvad

3. Õppesisu

3.1 LEPINGULISED SUHTED. Füüsilised ja juriidilised isikud. Tehingu mõiste ja vorm. Leping mõiste. Lepingute liigid, sisu ja sõlmimise kord. Volitus ja volikiri. Tähtaeg ja tähtpäev. Ametijuhend.

Töölepingu pooled, nende õigused ja kohustused Töölepingu kohustuslikud tingimused. Määratud ja määramata ajaks töölepingu sõlmimine. Katseaeg. Töölepingu peatumine ja muutmine. Üleviimine teisele tööle. Töölepingu lõpetamine. Töölepingu tühistamine ja kehtetuks tunnistamine.

Kollektiivleping. Kollektiivlepingu pooled ja selle sõlmimise kord. Töövaidluste lahendamine. Töötajate usalduslik. Töötüli liigid. Streik ja töösulg. Seaduslikust streigist osavõtjate tööalased õigused.

3.2.TÖÖ-JA PUHKEAEG. Töö- ja puhkeaeg. Töönorm, tööpäev, töönädal, töövahetus. Ületunnitöö. Töötamine puhkepäevadel, rahvus- ja riigipühadel.

Puhkuse liigid: põhi- ja lisapuhkus, palgata- ja osaliselt tasustatav puhkus, vanemapuhkused, õppepuhkus ja nende andmise kord. Puhkuse tasustamine. Puhkuse kasutamist takistavad asjaolud ja puhkuse katkestamine.

3.3.TÖÖ TASUSTAMISE ALUSED. Palk, põhi- ja keskmine palk, lisatasu ja juurdemaksud. Palgatingimuste kehtestamine ja palga maksmise kord. Töö tasustamine eritingimustes. Tagatised ja hüvitused. Kinnipidamised palgast. Sotsiaalsed tagatised: toetused, pensionisüsteem. Materiaalne vastutus tööõigussuhetes.

4. Õpitulemused

Õppija teab ja tunneb:

- oma kutsealaga seonduvaid põhilisi seadusakte;
- peamisi töösuhteid reguleerivaid õigusakte, töölepingu poolte seadusega sätestatud õigusi ja kohustusi, töölepingu sõlmimise, muutmise ja lõpetamise korda;
- palga ja puhkuse arvestamise aluseid, töö –ja pukeaja korraldust ja arvestamise aluseid, töötingimuste kollektiivse kujundamise aluseid;
- töövaidluse lahendamise korda ja töösuhete pinnalt tekkinud vaidluse lahendamise erinevaid võimalusi.

5. Hindamine

Mooduli hinne kujuneb:

- testid (50%) – põhimõistete tundmist, töösuhteid reguleerivate õigusaktide tundmist tööleasumisel vajalikus ulatuses, oma tegevusvaldkonna seaduslikku reguleerimise tundmist;
- praktilised ülesanded (50%) – kutsealaste õigusaktide leidmist internetist; töölepingu sõlmimist osaliselt täidetud malli ning etteantud andmete alusel; avalduse koostamist töövaidluskomisjonile.

Mooduli hinne kujuneb eelpool nimetatud ülesannete kaalutud koondhindenä.

2.1.6 Töökorralduse alused

1 õn

1. Eesmärk

Õpetusega taotletakse, et õppija omandab teadmised, oskused standardiseerimise ja kvaliteedialastest põhimõistetest, õmblustoodete kvaliteedi kontrollimisest, õmblustoodete märgistusest, töökorralduse ja normeerimise põhialustest, tehnoloogiliste protsesside arvutamise alustest, töökohta, seadmete ja abivahendite tööks ettevalmistamisest ja korrashoiust, otstarbekast töökorraldusest ja hoiakud säästlikult ja kvaliteetselt töötada.

2. Nõuded mooduli alustamiseks

Puuduvad.

3. Õppesisu

3.1. STANDARDISEERIMISE EESMÄRK JA ÜLESANDED. Standardiseerimise ja standardi mõiste, standardiseerimise eesmärgid ja ülesanded.

3.2. TOOTE KVALITEET. Kvaliteedi mõiste ja määratlus, toote kvaliteedi kujunemine, kvaliteeditasemed. Kvaliteedi nõuded tekstiili- ja õmblustoodetele. Kontrollimise eesmärgid, kvaliteedi järelvalve. Õmblustoodete kvaliteedinäitajad: (esteetilised, konstruktsioonilised, ergonomialised, tehnoloogilised, tehnilised, materjali omaduste, majanduslikud ja eksploatatsioonilised näitajad). Õmblustoodete kvaliteedi kontrollimise objektid: kahandamise õigsus detailides; detailide ärte sirgus; paarisdetailide sümmeetrilisus; pistete, pisteridade ja õmbluste kontroll; riide mustris suund ja mustris ühtimine; kinnise töötlemise õigsus; kinnituslukkude ja seesmiste kinnituste kvaliteet; lõikeärte töötlemine; kuum-niiske töötlemise kvaliteet, tekstiilivigade olemasolu; lõpppressimise kvaliteet. Õmblustoodete märgistus ja markeering.

3.3. TÖÖKORRALDUSE ALUSED. Töökorralduse vajadus, töökorralduse ülesanded.

Õmblustööstuse organiseerimise struktuur. Tootmise tüübid. Tootmise süsteemid. Töövahendite ja seadmete kasutamine vastavalt tehnoloogilisele protsessile; töökohta otstarbekas ettevalmistamine. Toodangu planeerimine ja kontroll. Toote töötlemise järjestus. Tehnoloogiliste protsesside arvutused. Tootmise tehniline ettevalmistus.

4. Õpitulemused

Õppija teab ja tunneb:

- kvaliteedialaseid põhimõisteid;
- standardiseerimise eesmärgid ja ülesandeid;
- kvaliteedi kontrolli vajadust;
- õmblustoodete kontrollimise aluseid;
- õmblustoodete märgistusi ja eeskirju;
- töökorralduse ja –normeerimise põhimõtteid;
- õmblustoodete kvaliteedinäitajaid;
- tootmise liike ja tüüpe;
- toote töötlemise tehnoloogilist järjestust;
- tehnoloogiliste protsesside arvutuse aluseid;

oskab:

- kontrollida õmblustoote kvaliteeti;
- otstarbekalt töökohta ette valmistada;
- kasutada töövahendeid ja seadmeid vastavalt tehnoloogilisele protsessile;
- arvutada tehnoloogilisi protsesse.

5. Hindamine

Mooduli hinde moodustavad:

- jooksvad arvestuslikud kontrolltööd (20%)
- test (40%) – standardiseerimisalastest põhimõistetest, õmblustoodete kvaliteedist ja töökorralduse alustest;
- praktiline töö (20%) - toote kvaliteedi kontroll;
- iseseisev töö (20%) – toote tehnoloogilise järjestuse koostamine.

Mooduli hinne kujuneb eelpool nimetatud ülesannete kaalutud koondhindenä.

2.1.7 Erialane vene keel

1 õn

1. Eesmärk

Õpetusega taotletakse, et õppija teab figuuri mõõtude nimetusi; rõivaesemete ja rõivadetailide nimetusi; materjalide ja furnituuri nimetusi; erialast terminoloogiat; õmblustööl kasutatavaid töövahendeid ja seadmeid. Oskab lugeda ja mõista erialaseid tekste.

2. Nõuded mooduli alustamiseks

Läbitud õmblusseadmete, materjaliõpetuse ja õmblustehnoloogia alusõppe moodulid.

3.Õppesisu

3.1. FIGUUR JA MÕÕDUD. Figuuritüübid (kasv, täidlus, suurusnumber). Mõõtude nimetused (pikkus-, laius- ja ümbermõõdud).

3.2. RÕIVAESEMED JA RÕIVADETAILID. Naiste-, meeste-, lasterõivad ja rõivadetailid. Moejoonise lugemine, moekirjelduse koostamine

3.3. TÖÖVAHENDID JA SEADMED. Õmblustööl kasutatavad töövahendid ja õmblusseadmed (õmblus-, triikimis-, lõikamis- ja mõõtmisvahendid ning seadmed).

3.4. ÕMBLUSMATERJALID JA FURNITUUR. Materjalide nimetused, mustrid, värvitoonid.

4.Õpitulemused

Õppija teab ja tunneb:

- figuuri mõõtude nimetusi;
- rõivaesemete ja rõivadetailide nimetusi;
- materjalide ja furnituuri nimetusi;
- erialast terminoloogiat;
- õmblustööl kasutatavaid töövahendeid ja seadmeid.

oskab:

- lugeda ja mõista erialaseid tekste;
- kirjutada erialaseid tekste.

5.Hindamine

Mooduli hinde moodustavad:

- testid, sõnavarajarjutused (30%) – erialase terminoloogia tundmine ja kasutamine;
- lugemis- ja tõlkeharjutused (50%) – erialase teksti sisu mõistmine;
- iseseisev töö (20%) – erialase teksti koostamine.

Mooduli hinne kujuneb eelpool nimetatud ülesannete kaalutud koondhindena.

2.1.8 Materjaliõpetus

2 õn

1. Eesmärk

Õpetusega taotletakse, et õppija omandab teadmised ja oskused kaasaegsete tekstiilmaterjalide otstarbekast käsitlemisest kutsetöös, tekstiilkiudude ja rõivamaterjalide liigitusest ja omadustest, rõivaste hooldusest ja hoidmisest, furnituuri, abi- ja kaunistusmaterjalide valikust.

2. Nõuded mooduli alustamiseks

Puuduvad.

3. Õppesisu

3.1. TEKSTIILKIUD. Tekstiilkiudude üldandmed, liigitus. Tekstiilkiude omadused. Looduslikud ja keemilised kiud (looduslikud kiud: puuvill, lina, vill, siid; tehiskiud: viskoos, kupro, modaal, lyocell, atsetaat, triatsetaat; sünteetilised kiud: polüester, polüamiid, poliakrüül, elastaan, kloor- ja fluorkiud; mineraalkiud: klaaskiud, metallkiud.

3.2. TEKSTIILITÖÖSTUSE TEHNOLOOGIA. Kanga kudumine. Kangaste struktuurtüübid – kootud kangad, trikotaažmaterjalid, lausmaterjalid nende tootmine, omadused. Kangaste sidused. Kangaste viimistlemine. Kangavead.

3.3. KANGASTE OMADUSED. Kangaste füüsikalise-keemilised, hügieenilised ja tehnoloogilised omadused. Kangaste omadused olenevalt kiulisest koostisest. Kanga parema ja pahema poole määramine, lõime suuna määramine.

3.4. KANGASTE SORTIMENT. Rõivatekstiilide liigitus otstarbe järgi: pealismaterjalid (mantli-, kostüümi-, kleidi, pealis- ja aluspesuriided), nende tuntumad kaubanduslikud nimetused ja iseloomustus; voodri-, tugevdus- ja soojendusmaterjalid, nende liigid, omadused ja kasutamine. Õmblusmaterjalide kaubanduses kasutatavad rahvusvahelised terminid ja tingmärgid.

3.5. ÕMBLUSTARVIKUD JA ÕMBLUSNIIDID. Rõivaste furnituur. Kaunistusmaterjalid.

3.6. TEKSTIILMATERJALIDE HOIDMINE JA HOOLDUS. Tekstiilmaterjalide hoidmine ja hooldus. Hooldustähised.

4. Õpitulemused

Õppija teab ja tunneb:

- tekstiilkiudude ja rõivatekstiilide liigitust ja omadusi;
- kangaste siduseid;
- õmblustarvikuid ja õmblusniite;
- tekstiilmaterjalide tootmisprotsesse;
- kangaste sortimenti ja kaubanduslikke nimetusi;
- erinevaid voodri-, tugevdus- ja soojendusmaterjale ja nende funktsioone;
- hooldusmärgistust;

oskab:

- eristada looduslikke ja keemilisi kiude;
- määrata kanga paremat ja pahemat poolt ning lõime- ja koelõnga suunda;
- märgata kanga vigu;
- valida toote liigile ja tegumoele sobivat materjali;
- valida vahematerjali vastavalt põhimaterjali omadustele;
- valida tootele sobivate omadustega pealis- ja abimaterjale;
- käsitseda ja töödelda erinevaid kangaliike;

- hoida ja hooldada tekstiilmaterjale.

5. Hindamine

Mooduli hinde moodustavad:

- test (40%) - tekstiilkiudude liigitusest ja põhimõistetest; looduslikest kiududest; tehis- ja sünteeskiududest; tekstiilitööstuse tehnoloogiast; kangaste omadustest ja sortimendist; õmblustarvikutest, õmblusniitidest ja tekstiilmaterjalide hooldamisest – (struktureeritud vastustega küsimused; valikvastustega küsimused; väited);
- tööjuhendi järgi kanga kirjelduse koostamine (30%)
- arvestuslikud kontrolltööd (30%) – 6 arvestuslikku kontrolltööd, neist igauhe väärtus 5%.

Mooduli hinne kujuneb eelpool nimetatud ülesannete kaalutud koondhindenä.

2.1.9 Õmblusseadmed lõn

1. Eesmärk

Õpetusega taotletakse, et õppija omandab teadmised ja oskused õmblustööstuses kasutatavatest seadmetest, õmblusseadmete praktilisest käsitlemisest ja hoiakud seadmete hooldamise ja puhastamise vajadusest tööea ja töökvaliteedi tagamiseks.

2. Nõuded mooduli alustamiseks

Puuduvad.

3. Õppesisu

3.1. UNIVERSAAL- JA SPETSIAALÕMBLUSMASINAD. Õmblusmasinate ajalugu ja liigitus. Masinapistete liigitus. Õmblusmasinate kasutusvaldkond. Universaal ja eriotstarbelised süstikpistemasinad. Süstikpistematina tööpõhimõte. Süstikpiste moodustumise protsess. Süstikpistemasinat tehnilised näitajad ja niiditamine. Pistepikkuse, niidipingi ja presstalla surve reguleerimine. Defektsed õmblused ja vigade kõrvaldamine. Nõelte ja niitide valik. Abivahendid (presstallad, palistajad, kantijad, juhtjoonlauad). Ahelpistemasinat tööpõhimõte. Kahe-, kolme- ja nelja-, viieniidilised äärestusmasinad, niiditamine ja aheläärestuspiste moodustamise protsess. Äärestus- ja ühendus-äärestusmasinat tehnilised näitajad. Äärestamise laiuse ja niitide pingi reguleerimine. Äärestus- ja ühendus-äärestusmasinat defektsed õmblused ja vigade kõrvaldamine. Nõelte ja niitide valik. Salapiste-, kätte-, kahenõelaline-, karusnaha õmblusmasin (tööpõhimõte ja reguleerimine).

3.2. KUUMNIISKE TÖÖTLUSE SEADMED. Kuumniiske töötamise olemus ja etapid. Kuumniiske töötlemise seadmete tööpõhimõte ja tehnilised näitajad (trikraud, press, triikimislaud). Kuumniiske töötamise režiimid. Seadmete hooldusvahendid ja hooldamine.

3.3. LÕIKUSSEADMED. Lõikusseadmete liigid. Ladestusseadmed. Liikuv käsijuurdelõikusmasin, statsionaarne lintjuurdelõikusmasin, laserjuurdelõikusseadmed (tööpõhimõte, tehnilised iseärasused ja reguleerimine).

3.4. POOLAUTOMAADID JA AUTOMAADID. Õmblusautomaatide tööpõhimõte. Tasku-, õmblusautomaatliini tööpõhimõte. Poolautomaadid: nõõpaugu-, nõõbikinnitus-, riilimasina (tööpõhimõte, reguleerimine).

3.5. MUUD ÕMBLUSTÖÖSTUSES KASUTATAVAD SEADMED. Dubleerimis-, kleptehnoloogia-, teipimis-, tikkimisseadmed. Aurumannekeenid ja aurutunnelid.

4. Õpitulemused

Õppija teab ja tunneb:

- süstikpiste-, eriotstarbeliste süstikpiste-, ahelpistemasinat tööpõhimõtet;
- süstik- ja ahelpiste moodustumise protsessi;
- kuumniiske töötamise olemust ja režiime;
- defektsete õmbluste põhjuseid;
- õmbluste automaatide, poolautomaatide ja lõikusseadmete tööpõhimõtet;

oskab:

- eristada piste liike omaduste, otstarbe ja välimuse järgi;
- niidistada universaal- ja spetsiaalõmblusmasinaid;
- paigaldada ja kasutada abivahendeid;
- reguleerida niidipinget, vahetada nõela, puhastada seadmeid ja töötada masinatel;

- reguleerida nõõpaugu ja riili pikkust;
- hinnata spetsiaalmasinate masinatõrkeid ja kutsuda abi.

5. Hindamine

Mooduli hinde moodustavad:

- test (20%) – käsitlevate teemade kohta;
- praktiline töö (50%) – universaal- ja äärestusmasina niidistamine; pistepikkuse ja niidipinge reguleerimine; masinanõela valik ja nõela paigaldamine, kuumniiskel seadmel töötamine, nõõpaukude valmistamine;
- arvestuslikud kontrolltööd (20%) – erinevate õmblusseadmete tööpõhimõtte;
- jooksvad hinded (10%).

Mooduli hinne kujuneb eelpool nimetatud ülesannete kaalutud koondhindenä.

2.1.10 Rõivaste ajalugu ja tänapäev 1õn

1. Eesmärk

Õpetusega taotletakse, et õppija teab ajaloolisi stiile; tuntumaid moeloojaid; tänapäevase moe erinevaid suundi, stiile, värve; Eesti rahvarõivaid. Õppija oskab orienteeruda rõivaste ajaloolistes stiilides ja mõistetes; rakendada teadmisi erialases töös.

2. Nõuded mooduli alustamiseks

Puuduvad

3. Õppesisu

3.1. RÕIVASTUSE PERIOODID. Rõivastus Egiptusest keskajani: Vana-Egiptuse rõivastus; antiikajastu rõivastus Kreekas ja Roomas; Bütsantsi mõjud rõivastusele; varase ja hilise keskaja rõivad. Renessansiajastu rõivad. 17. sajandi rõivastus: barokkstiil. Prantsuse moediktaat. 18. sajandi rõivastus. Uued suunad rõivastuses. 19.sajandi rõivastus: tuntumad rõivastusstiilid - ampiirstiil, biidermeier, krinoliin. Kõrgmoe teke. 20. sajandi mood: algaastatel, 1920 – 30ndatel aastatel, 1940 –50ndatel aastatel, 1970ndatel, 1980ndatel, 1990ndatel aastatel.

3.2. MOESUUNAD JA MOELOOJAD. Moemajade rajajad. Kõrgmood. Tuntud moeloojad: C.Chanel, G.Versace , G. Armani, K. Lagerfeld, C. Klein, Y.S. Laurent. Moe erinevad suunad ja stiilid.

3.3. RAHVARÕIVAD. Kujunemine, muutumine, piirkonnad.

4.Õpitulemused

Õppija teab ja tunneb:

- ajaloolisi stiile;
- tuntumaid moeloojaid;
- tänapäevase moe erinevaid suundi, stiile, värve;
- Eesti rahvarõivaid.

oskab:

- orienteeruda rõivaste ajaloolistes stiilides ja mõistetes;
- rakendada teadmisi erialases töös.

5.Hindamine

Mooduli hinne kujuneb:

- test (40%) – hinnatakse mõistete ja vastavate rõivaste tundmist; ajalooliste stiilide tundmist: iseloomulikud rõivad, elemendid, märksõnad; Eesti rahvarõivaste eripära tundmist;
- referaat etteantud teemal (30%);
- arvestuslikud kontrolltööd (30%)– 3 arvestuslikku kontrolltööd, neist igäühe väärtus 10%.

Mooduli hinne kujuneb eelpool nimetatud ülesannete kaalutud koondhinnena.

2.1.11 Õmblustehnoloogia alusõpe

4 õn

1. Eesmärk

Õpetusega taotletakse, et õppiija omandab teadmised ja oskused õmblus- ja lõikeõpetuse (joonestustöö) töövahenditest ja töövõtetest, käsitsi-, masin- ja kuumniiske töötlemise töödest; kodutekstiilide praktilisest õmblemisest. Õppiija omandab hoiaku säästlikuks ja iseseisvaks tööks.

2. Nõuded alustamiseks

Läbitud materjaliõpetuse, töökorralduse aluste moodulid ning õmblusseadmete moodulite teemad: universaal- ja spetsiaalõmblusmasinad ning kuumniiske töötamise seadmed.

3. Õppesisu

3.1 ÕMBLUSTEHNOLOOGIA. Töövahendid ja töövõtted. Õmblus-, lõikamis-, mõõtmisvahendid. Käsitsipisted: traagel-, eel-, kald-, peit-, järelpiste; äärestuspisted: üleloomis-, sämpipiste; eriotstarbelised pisted: jäljendus-, nõõpaugu-, kinnituslikud pisted furnituuri õmblemiseks; kaunistuslikud pisted: tikk-, vars-, ristik-, ristpiste. Probleemanalüütiline treening: paber- ja kangasharjutused. Töövõtted: pihtvõte, pööratud pihtvõte, puudutusvõte, parandatud puudutusvõte, kolmesõrmevõte, puudutusvõte + randmeliigutus, parandatud puudutusvõte + randmeliigutus, kombineeritud võtted. Masinõmbluste tähised ja tingmärgid. Õmblustehnilised läbilõikejoonised.

Lihtühendusõmblused: sirged, kaarjad, nurksed; kappõmblused: liht-, kaetud-, püstkappõmblused; pealistusõmblused: liht-, pööratud äärega-, sisenurgaga, välisnurgaga pealistusõmblused; pöörd-, rööbas-, kahekordne-, lukkõmblused; reljeefõmblused. Erinevate materjalide omavaheline ühendamine, teppimine, õmblustele ja õmblustesse kaunistuskantide ja paelte õmblemine. Palistamine: ühekordne-, kahekordne-, kandiga palistus. Lõikeservade töötlemine hargnemise vältimiseks. Detailide kaunistamine: kandiga, rüüšiga, volangiga, pitsiga, aplikatsiooniga, voltidega; kantimine, kunstnõelumine, kurrutamine, pilutamine, näpunööri punumine. Kuumniiske töötlemine.

3.2 LÕIKEÕPETUSE ALUSED. . Joonestusvahendid ja nende kasutamine. Joonte liigid ja kasutus. Joonestustöö. Jooniste, konstruktsioonide paigutamine paberil. Tehnoloogiliste tootesõlmede läbilõiked.

3.3 PRAKTILISED TÖÖD. Kodutekstiilide õmblemine: voodipesu-, laudlina-, linikute-, dekoratiivpatjade-, voodi- ja toolikatete ning kardinade õmblemine. Valmistootte kuumniiske töötlemine.

4. Õpitulemused

Õpilane teab ja tunneb:

- õmblus- ja joonestustöö töövahendeid ja töövõtteid;
- joonestustöö vormistamise põhimõtteid;
- detailide kaunistamise võimalusi;
- õmbluste tähiseid ja tingmärke;
- kuumniiske töötlemise olemust ja temperatuuri;
- erialast terminoloogiat;
- tootele esitatavaid kvaliteedinõudeid;

oskab:

- teha käsitsipisteid ja õmmelda furnituuri;
- kasutada ratsionaalseid töövõtteid;
- õmmelda õmblusi püsiva kiiruse ja kvaliteediga;
- kasutada kaunistusvõtteid;
- valida materjalile vastavat niiti ja nõela;
- valida triikimistemperatuuri ja töödelda kuumniiskelt;
- kasutada abivahendeid;
- töökohta otstarbekalt ette valmistada;
- õmmelda kodutekstiile;
- töötada tervist säästvalt;
- lugeda jooniseid ja skeeme;
- valida sobilikke materjale ja määrata kogust kodutekstiilide õmblemiseks;
- õmmelda universaal- ja äärestusmasinal.

5. Hindamine

Mooduli teemad on kooli lõpueksami üheks osaks.

Mooduli hinde moodustavad:

- test (25%) – küsimused õmblustehnoloogiast, materjaliõpetusest, õmblusseadmetest ja lõikeõpetusest;
- tööjuhendi järgi dekoratiivse padjakatte õmblemine (60%) - hinnatakse: kanga parema ja pahema poole ning lõime suuna määramist; materjalile vastava niidi ja õmblusmasina nõela valikut; abivahendite kasutamist; tehnoloogiliste jooniste ja skeemide lugemist; kuumniiske töötlemise seadmete kasutamist ja režiimi valikut; praktilise töö valmistamise kvaliteeti ja kiirust; lõppviimistlust; töökooha korraldust;
- õmblustehnoloogia, lõikeõpetuse ja praktiliste tööde hinne (15%).

Mooduli hinne kujuneb eelpool nimetatud ülesannete kaalutud koondhindena.

2.1.12 Erialane joonistamine

1 õn

1. Eesmärk

Õpetusega taotletakse, et õppija omandab teadmised ja oskused värvidest ja värvi mõjust inimesele, värvide valikust rõivastuses, figuuri kujutamisest ja moejoonise joonistamisest.

2. Nõuded mooduli alustamiseks

Puuduvad

3. Õppesisu

3.1. VÄRVUSÕPETUS. Värvide liigitus. Värvide omadused. Värviharmonia. Värvide segamine ja segunemine, nende kontrastid ja kooskõlad. Värvide mõju ruumis, riietuses ja värvide sobitamine. Erinevad värvikombinatsioonid ja värvilahendused.

3.2. KOMPOSITSIOONI ALUSED. Joonistamise töövahendid. Perspektiivi alused ja kompositsiooni mõiste. Suurusuhted, piirjoone, varjundi ja faktuuri kasutamine geomeetriliste kehade kujutamisel. Inimkeha proportsiooniõpetus. Figuuri joonistamine. Erinevate rõivaste ja rõivaelementide joonistamine.

4. Õpitulemused

Õppija teab ja tunneb:

- põhimõisteid värvidest;
- värvide segamise viise;
- värviringi koostamise põhimõtet;
- värvide vastastikust mõju;
- värvide näivomadusi;
- värvide sobitamise põhimõtteid;
- värvitüüpe aastaegade järgi;
- lineaarseid suurusuhteid;
- perspektiivi ja kompositsiooni põhialuseid;
- inimkeha proportsioone;

oskab:

- segustada värve ja koostada värviringi;
- joonistada figuuri;
- sobitada värve ning joonistada erinevaid rõivadetaile ja rõivaid.

5. Hindamine

Mooduli hinne kujuneb.

- test (10%) - värvusõpetuse alased põhimõisted;
- värvusõpetuse praktilised tööd (25%) - värviring; värvide segustamine; värvide eristamise ja värviharmonia harjutused;
- moejooniste visandid (20 %);
- joonistamise praktilised tööd (45%) – moejoonis ettantud teemal; garderoobi koostamine kindlale figuurile värviliste paberite abil; joonistatud nuku riietamine (kangasharjutus).

Mooduli hinne kujuneb eelpool nimetatud ülesannete kaalutud koondhindena.

2.1.13 Klienditeeninduse alused

1 õn

1. Eesmärk

Õpetusega taotletakse, et õppija omandab teadmised ja oskused, kuidas õppida paremini tundma ennast ja oma ressursse suhtlejana, arendades suhtlemisoskust nii töö- kui õpikeskkonnas, kujundada hoiakud viisakaks suhtlemisprotsessiks, klienditeeninduseks.

2. Nõuded mooduli alustamiseks

Puuduvad.

3. Õppesisu

3.1. SUHTLEMISE OLEMUS. Suhtlemisvajadused ja –ülesanded. Verbaalne ja mitteverbaalne suhtlemine. Vahetu ja vahendatud suhtlemine. Ametlik ja mitteametlik suhtlemine. Koosolekud ja läbirääkimised. Kirjalik suhtlemine. Suhtlemisbarjäär ja hirm. Isikutaju eripära ja seda mõjutavad tegurid. Positiivne minapilt. Tõepärane enesehinnang.

3.2. KÄITUMINE SUHTLEMISITUATSIOONIDES. Positiivse mulje loomine. Käitumisviisid. Agressiivne, alistuv ja eirav käitumine. Kehtestav käitumine. Erinevad suhtlemisituatsioonid. Veaulukorrad ja nende tekkepõhjused. Toimetulek veaulukordades. Meeskonnatöö.

3.3. STRESS. Pingete tekke põhjused. Stress ja seda põhjustavad tegurid. Tööstress. Läbipõlemine. Toimetulek pingete ja stressiga.

3.4. KLIENDITEENINDUS. Teeninduskultuuri alused. Kontakti loomine, teenindusvalmidus ja selleks vajalikud isikuomadused. Esinemis- ja väljendusoskus. Aktiivne kuulamine ja peegeldamine. Tagasiside klientidelt. Kiituste ja kaebuste käsitlemine.

4. Õpitulemused

Õppija teab ja tunneb:

- esmamulje tähtsust;
- isiksuse tüüpide käitumise erisusi;
- oma võimalusi suhtlejana;
- meeskonnatöö iseärasusi ja tähtsust;
- ametialase karjääri planeerimise põhimõtteid;
- tööalase suhtlemise psühholoogilist olemust ja võimalusi pingete ning stressi maandamiseks;

oskab:

- edastada positiivset muljet;
- käituda vastastikust suhtlemist toetaval viisil;
- suhtlemisprotsessi alustada ja lõpetada;
- kasutada suhtlemisel kommunikatsioonivahendeid, sh järgib telefonisuhtluse põhinõudeid;
- tähelepanelikult kuulata;
- kasutada sobivat sõnavara suulises ja kirjalikus suhtluses ning sobivat kehakeelt;
- lahendada konflikte ja vaidlusi;
- olla meeskonna liige;
- objektiivselt hinnata ennast;
- hinnata teeninduse kvaliteeti kliendi seisukohalt.

5. Hindamine

Mooduli hinde moodustavad:

- testid (20%) – suhtlemisviiside tundmisest; eneseanalüüsi teostamise oskusest; meeskonnatöö tähtsuse ja põhimõtete tundmisest; klienditeeninduse põhitõdede tundmisest, erialase sõnavara kasutusoskusest;
- praktilised ülesanded 40%- – kliendiga suhtlemine moeateljees;
- rühmatööd (30%) – rätseptatöös ettetulevate erinevate probleem- ja situatsioonülesannete lahendamine;

Mooduli hinne kujuneb eelpool nimetatud ülesannete kaalutud koondhindenä.

2.1.14 Stiiliõpetus

1õn

1. Eesmärk

Õpetusega taotletakse, et õppija omandab teadmised ja oskused rõivast kui disaini objektist, rõivaste sobitamisest vastavalt kliendi kehaproportsioonidele, kliendi nõustamisest sobivate rõivaste ja rõivalisanditega.

2. Nõuded mooduli alustamiseks

Läbitud materjaliõpetuse ja erialase joonistamise moodulid.

3. Käsitletavad teemad

3.1. RIIETUMISE KUNST. Rõiva funktsioonid. Kaasaegsed moesuunad. Moeterminid. Riietumise stiilid. Kompositsioon rõivastuses. Kompositsiooni elemendid. Rütm. Jooned rõivastuses. Optilised illusioonid moes rakendatuna. Tausta mõju. Riietus erisündmustel.

3.2. VÄRVIDE KASUTUS. Neutraalsed ja aktsentvärvid. Akromaatiliste värvide plussid ja miinused. Värvitoonide ja värvide sobivus rõivas. Kangad, mustrid. Naine ja aastaeg - kevad, suvi, sügis, talv.

3.3. KEHA PROPORTSIOONID. Inimfiguuri üldiseloomustus. Keha mõõtude suhted. Pikkus ja luustik. Figuuritüübid (mehed, naised), soovitatavad rõivad, rõivalisandid, kangad, kanga mustrid, lõiked, rõivaste pikkused, värvid. Keha väikeste vigade peitmine. Garderoobi koostamise põhimõtted.

4. Õpitulemused

Õppija teab ja tunneb:

- tänapäevaseid moesuundi;
- moetermineid;
- riietumise stiile;
- keha proportsioonide rõhutamise ja vigade peitmise võimalusi;
- neutraalseid ja aktsentvärve;
- värvide plusse ja miinuseid;
- optilisi illusioone;
- riietumise nõudeid erisündmustel;

oskab:

- näha kliendi isikupära;
- soovitada rõivaid, kangaid, mustreid.

5. Hindamine

Hinnatakse:

- moetermineite tundmist;
- rõivaste ja aksessuaaride visandamist;
- kliendi isikupära märkamist;
- isikupära rõhutamise ettepanekut;
- sobilike kangaste, mustrite, värvide valikut;
- kompositsiooni terviklikkust.

Mooduli hinne kujuneb:

- kontrolltöö (25%) – riietumise kunst
- praktilised tööd (30%) - rõivakollektsiooni koostamine kanga detailidest. Pidulik, sportlik, argipäev, vaba aeg.

- praktilised tööd (30%) – „Iga naine on erinev ja iga naine on unikaalne“ –riietumise peen kunst. Töö värvidega.
- iseseisev töö (15%)

Mooduli lõpus valmib õpimapp.

Mooduli hinne kujuneb eelpool nimetatud ülesannete kaalutud koondhindenä.

2.1.15 Erialane inglise keel 1õn

1. Eesmärk

Õpetusega taotletakse, et õppija omandab teadmised ja sõnavara õmblemise terminoloogiast ja väljendusoskuse klienditeenindusega seotud terminites.

2. Nõuded mooduli alustamiseks

Puuduvad.

3. Käsitletavad teemad

3.1 MINA JA MINU AMET. Mina ja minu töö. Tööintervjuu. Tellimused ja nendega seotud dokumendid. Telefonivestlused. Kliendiga suhtlemine tellimuse vastuvõtmisel, proovides ja tellimuse väljastamisel.

3.2 FIGUUR JA RÕIVAEMED. Rõivaesemete ja rõivadetailide nimetused, moejoonise kirjeldamine. Mõõtude nimetused ja võtmine figuurilt. Tegumoe soovitamine kliendile vastavuses figuuri omapäraga. Rõivalisandite soovitamine ja kirjeldamine. Rõivad ja materjalid eralisteks sündmusteks – pruutkleit, smoking, frakk, õhtukleit.

3.3 KANGA- JA RÕIVAKAUPLUSES. Rõivaste suurusnumbrid, sümbolid, värvid, hooldusmärgid. Materjalide nimetused, mustrid, faktuur, otstarve (põhimaterjalid, voodrid, abimaterjalid, kaunistusmaterjalid). Õmblustöös kasutatav furnituur: paelad, nõöbid, lukud, niidid, pandlad, õlakud jm. Kanga- ja rõivakaupluste soovitamine ja juhatamine.

4. Õpitulemused

Õppija teab ja tunneb:

- rõivaste ja rõivadetailide nimetusi;
- materjalide ja furnituuri nimetusi;
- erialast terminoloogiat;
- figuuri mõõte;

oskab:

- kliendiga suhelda;
- kirjutad arveid ja kviitungeid;
- lugeda ja mõista loetud erialase teksti sisu ning aru saada kliendi soovist.

5. Hindamine

Hinnatakse:

- erialase teksti sisu mõistmist;
- erialalise terminoloogia tundmist ja kasutamist;
- moekirjelduse koostamist.

Mooduli hinde moodustavad:

- testid, sõnavaraharjutused (30%) – erialase terminoloogia tundmine ja kasutamine ;
- lugemis- ja tõlkeharjutused (50%) – erialase teksti sisu mõistmine;
- iseseisev töö (20%) – erialase teksti koostamise oskus.

Mooduli hinne kujuneb eelpool nimetatud ülesannete kaalutud koondhindenä.

2.1.16 Seeliku töötlemine individuaaltööna

3 õn

1. Eesmärk

Õpetusega taotletakse, et õppija omandab teadmised ja oskused seeliku lõike konstrueerimisest, modelleerimisest vastavalt tegumoele, seelikute õmblemisest vastavalt tellija mõõtudele ning moejoonisele. Õppija omandab hoiaku säästlikuks, kvaliteetseks ja iseseisvaks tööks.

2. Nõuded mooduli alustamiseks

Läbitud õmblusseadmete, õmblustehnoloogia alusõppe, erialase joonistamise ja stiiliõpetuse moodulid.

3. Õppesisu

3.1. MOE JOONISTAMINE. Moejoonise joonistamine.

3.2. LÕIKEÕPETUS JA MODELLEERIMINE. Ülevaade rõivastuse liikidest, gruppidest ja sortimendist. Rõivastusele esitatavad nõuded. Konstrueerimise ülesanded. Konstrueerimise süsteemid. Mõõtude tabelid. Suurusnumbrid. Rõivaste modelleerimine kehal või mannekeenil, toote tasakaal ja avaruslisad. Mõõduvõtmine, põhimõõtude ja kontrollmõõtude nimetused ja lühendid. Seeliku konstrueerimiseks vajalikud mõõdud ja lisad. Seeliku põhilõike konstrueerimine. Seeliku detailid ja nende nimetused, vastasmärgid, seeliku detailide juurdelõikuse tehnilised tingimused. Volditud seelikute konstrueerimine, ratas - ja poolratasklošš seeliku konstrueerimine, nelja paaniga seeliku konstrueerimine, seelikute tuletused põhilõikest (passe, vööjoone kujundamine, läbilõiked). Kliendilt võetud mõõtudega seeliku konstrueerimine ja modelleerimine vastavalt moejoonisele.

3.3. ÕMBLUSTEHNOLOOGIA Seeliku terminoloogia. Seeliku detailid, õmblusvarud, vastasmärgid. Tootesõlmede tehnoloogia: sissevõtete töötlemine; voltide töötlemine (ühepoolne-, lapp-, lehvik-, vastandvolt); lõhikute töötlemine (kaetud lõhik, pilulõhik); passe ja läbilõigete töötlemine; taskute töötlemine (pealeõmmeldud tasku, küljeõmblusesse töödeldud tasku); kinnise töötlemine (peitlukuga-, kaetud lukuga kinnis); vööjoone töötlemine (põhimaterjalist värvliga, lõikekohase kandiga); allääre töötlemine. Seeliku detailide kangale paigutamine, juurdelõikamine, proovide teostamine, seeliku istuvuse vead ja kõrvaldamise võimalused. Abi- ja tugevdusmaterjalide kasutamine. Seeliku töötlemise järjestus vastavalt tegumoele. Voodriga seeliku töötlemine. Lõppviimistlus ja kvaliteedi kontroll.

3.4. PRAKTILISED TÖÖD. Erinevatest materjalidest ja tegumoelega seelikute õmblemine. Seelikute parandamine (luku vahetus, pikemaks–lühemaks, laiemaks–kitsamaks tegemine, voodri vahetus). Valmistootte kuum-niiske töötlemine.

4. Õpitulemused

Õppija teab ja tunneb:

- rõivaste liike, gruppe ja sortimenti;
- seeliku töötlemise erialast terminoloogiat;
- seeliku konstrueerimiseks vajalikke kehamõõte ja avaruslisasid;
- mõõtude tabelite sisu;
- figuuri proportsioone ja tüüpe;
- konstrueerimise ja modelleerimise põhimõtteid ning konstrueerimise süsteeme;
- seeliku detaile, õmblusvarusid, vastasmärke;
- seeliku tootesõlmede nimetusi;
- voodriga seeliku töötlemise tehnoloogiat;

- seeliku töötlemise tehnoloogiat;
- proovide teostamise tehnikat;
- seeliku töötlemise järjestust individuaaltootmises;

oskab:

- visandada tegumoodi ja kirjelduse järgi tegumoodi joonistada;
- konstrueerida figuurilt ja tabelist võetud mõõtudega seeliku lõiget;
- koostada seeliku töötlemise tehnoloogilist järjestust;
- paigutada lõikeid kangale ja juurde lõigata;
- koostada tehnoloogilise töötlemise järjestust;
- lugeda ja koostada tehnoloogilisi jooniseid ja skeeme;
- töödelda tootesõlmi;
- valida seeliku töötlemiseks abimaterjale, furnituuri;
- kasutada ratsionaalseid töövõtteid ja täita kvaliteedinõudeid;
- teha prooviparandusi ja täpsustada detaile;
- teha seeliku lõppviimistlust;
- töötada tervist säästvalt;
- teha parandustöid.

5. Hindamine

Mooduli hinde moodustavad:

- test (20%) – õmblustehnoloogiast, lõikeõpetusest, ja modelleerimisest, toote sõlmede töötlemisest;

moejoonise ja tööjuhendi järgi antud mõõtudega seeliku konstrueerimine, modelleerimine, tehnoloogilise järjestuse koostamine ja õmblemine.

Hinnatakse seeliku konstruktsiooni täpsust, korrektsust ja vastavust mõõtudele; lõigete ratsionaalset paigutamist kangale; abimaterjalide valikut; tehnoloogilise töötlemise järjestuse koostamist vastavalt tegumoele ja materjalile; tehnoloogilisi jooniseid ja skeeme; tootesõlmede töötlemist; ratsionaalseid töövõtteid ja kvaliteedinõuete täitmist; lõppviimistlust; töökoha korraldust;

- õmblustehnoloogia ja lõikeõpetuse hinne (20%);
- jooksvad hinned (10%) – käsitletavates teemades;
- praktilised tööd (50%) – seeliku tootesõlmede töötlemine.

Mooduli hinne kujuneb eelpool nimetatud ülesannete kaalutud koondhindena.

2.1.17 Pükste töötlemine individuaaltöona

3õn

1. Eesmärk

Õpetusega taotletakse, et õppija omandab teadmised ja oskused pükste lõike konstrueerimisest ja modelleerimisest vastavalt tegumoele, pükste õmblemisest vastavalt tellija mõõtudele ning moejoonisele. Õppija omandab hoiaku säästlikuks, kvaliteetseks ja iseseisvaks tööks.

2. Nõuded mooduli alustamiseks

Läbitud õmblustehnoloogia alusõppe, erialase joonistamise, stiiliõpetuse ja seeliku töötlemise moodulid.

3.Õppesisu

3.1. MOE JOONISTAMINE. Moejoonise joonistamine.

3.2. LÕIKEÕPETUS JA MODELLEERIMINE. Pükste konstrueerimiseks vajalikud mõõdud ja avaruslisad. Mõõtude võtmine. Moekohased tuletused (teksapüksid, voltidega püksid, alt laieneva säärega püksid, vööjoone kujundamisega püksid). Diagonaal-, teksa- ja tagatasku konstrueerimine. Lõike muutmine vastavalt figuurile. Kliendilt võetud mõõtudega klassikaliste pükste konstrueerimine ja modelleerimine vastavalt moejoonisele.

3.3. ÕMBLUSTEHNOLOOGIA. . Pükste terminoloogia. Pükste detailid, õmblusvarud, vastasmärgid. Tootesõlmede tehnoloogia: pükste kuum-niiske töötlemine; pükste taskute töötlemine: kaldu (diagonaalne) küljetasku, “teksapükste” tasku, sisselõikeline kahe kandiga tasku; pükste kinniste töötlemine: kaetud lukuga kinnis, pükste vööjoone töötlemine. Voodriga pükste töötlemine; pükste alläärte töötlemine: ühekordse palistuse ja kannapaelaga, mansetiga. Furnituuri õmblemine. Pükste detailide paigutamine kangale, juurdelõikamine, proovide teostamine. Abi- ja tugevdusmaterjalide kasutamine. Pükste töötlemise järjestus vastavalt tegumoele. Pükste õmblemisel sagedamini esinevad vead ja nende kõrvaldamine. Lõppviimistlus ja kvaliteedi kontroll.

3.4. PRAKTILISED TÖÖD. Erinevatest materjalidest ja klassikalise tegumoelega pükste õmblemine. Pükste parandamine (luku vahetus, pikemaks–lühemaks, laiemaks–kitsamaks tegemine, taskute parandamine). Valmistootte kuum-niiske töötlemine.

4. Õpitulemused

Õppija teab ja tunneb:

- pükste töötlemise erialast terminoloogiat;
- konstrueerimiseks vajalikke mõõte, avaruslisasid;
- klassikaliste pükste modelleerimise põhimõtteid;
- pükste detaile, õmblusvarusid, vastasmärke;
- tootesõlmede töötlemise tehnoloogiaid;
- proovide teostamise tehnikaid;
- kasutatavat furnituuri;

oskab:

- visandada tegumoodi ja kirjelduse järgi tegumoodi joonistada;
- oskab võtta figuurilt mõõte;
- leida tabelist vajalikke mõõte ja kanda neid konstruktsioonile;
- konstrueerida pükste lõiget ja modelleerida vastavalt tegumoele;
- arvutada põhi- ja abimaterjalide kulu;
- paigutada lõikeid kangale, juurde lõigata;

- koostada pükste tehnoloogilise töötlemise järjestust;
- lugeda ja koostada tehnoloogilisi jooniseid;
- teha proovi ja proovi parandusi;
- valida tegumoele ja materjalile sobivat tehnoloogiat;
- õmmelda ja viimistleda pükse;
- töödelda toote sõlmi;
- valida pükste töötlemiseks abimaterjale, furnituuri;
- kasutada ratsionaalseid töövõtteid ja täita kvaliteedinõudeid;
- teostada pükste lõppviimistlust;
- töötada tervist säästvalt;
- teha parandustöid.

5. Hindamine

Mooduli hinde moodustavad:

- test (20%)- õmblustehnoloogiast; materjaliõpetusest; õmblusseadmetest ja lõikeõpetusest;
- moejoonise järgi pükste õmblemine (50%) - hinnatakse: moejoonise, tehnoloogiliste sõlmede, skeemide ja tööjooniste lugemist; pükste tehnoloogiliste sõlmede töötlemist; ratsionaalseid töövõtteid ja kvaliteedinõuete täitmist; lõppviimistlust; töökoha korraldust;
- õmblustehnoloogia ja lõikeõpetuse hinne hinne (10%);
- praktilised tööd (20%) – pluusi tootesõlmede töötlemine.

Mooduli hinne kujuneb eelpool nimetatud ülesannete kaalutud koondhindena.

2.1.18 Pluusi ja päevasärgi töötlemine individuaaltööna

3 õn

1. Eesmärk

Õpetusega taotletakse, et õppija omandab teadmised ja oskused pluusi ja päevasärgi lõike konstrueerimisest ja modelleerimisest vastavalt tegumoele, pluuside, särkide õmblemisest vastavalt tellija mõõtudele ning moejoonisele. Õppija omandab hoiaku säästlikuks, kvaliteetseks ja iseseisvaks tööks.

2. Nõuded mooduli alustamiseks

Läbitud õmblustehnoloogia alusõppe, erialase joonistamise ja stiiliõpetuse moodulid.

3.Õppesisu

3.1. MOE JOONISTAMINE. Moejoonise joonistamine.

3.2. LÕIKEÕPETUS JA MODELLEERIMINE. Pluusi ja päevasärgi konstrueerimiseks vajalikud mõõdud ja avaruslisad. Mõõtude võtmine. Meeste, naiste ja laste suurusnumbrid. Pluusi ja särgi põhikonstruktsioon. Esikinnise konstrueerimine (katteriidega, liistuga, sisselõikeline kinnis). Passede konstrueerimine (sirgelõikeline, figuurne). Sissevõtte asukoha ülekandmine käeaugukaarele, küljejoonele, alläärele ja kaelakaarele. Reljeefi (läbilõike) modelleerimine (printsesslõige, õlalt lähtuv läbilõige). Üheosalise varruka modelleerimine (kroogitud varrukas, volditud varrukas, kaheosaline varrukas). Kraede konstrueerimine (kannaga krae, püstkrae, lamanduv krae, sallkrae). Raglaan ja kimono pluuside, särkide modelleerimine. Pluusi, särgi detailide nimetused, vastasmärgid. Pluusi, särgi lõigete kangale paigutamise põhimõtted, materjali kulu arvestamine. Kliendilt võetud mõõtudega pluusi, päevasärgi konstrueerimine ja modelleerimine vastavalt tegumoele ning toote juurdelõikamine.

3.3 ÕMBLUSTEHNOLOOGIA. Pluusi ja särgi terminoloogia. Pluusi ja särgi detailide õmblusvarud, detailide kontroll. Tootesõlmede tehnoloogia: sirgelõikeline ja figuurse passe töötlemine, läbilõigete ja sissevõtete töötlemine, passe vahele õmmeldud klapiga tasku töötlemine. Esikinnise töötlemine katteriidega, liistuga, salakinnisega, aasnööpaukudega ja lukuga. Sisselõikeliste kinniste töötlemine katteriidega, kahe kandiga, liistuga, pologa ja tõmblukkinnisega. Varruka kinnise töötlemine liistuga, kandiga ja kahekordse palistusega. Õla-, varruka- ja küljeõmbluste töötlemine. Kraede töötlemine (püstkrae, kannaga krae, kaunistusdetailiga krae, mahapööratud krae) ja ühendamine kaelakaarega. Kraeta kaelakaare töötlemine (rullkandiga, lõikekohase kandiga). Varrukate ühendamine käeaugukaarele pluusidel ja särkidel (kroogitud ja volditud varrukate ühendamine tootega). Mansettide töötlemine. Varrukasuu töötlemine (kroogetega, voltidega, palistusega); manseti ühendamine varrukaga; allääre töötlemine. Nööpaukude ja nööpide märkimine ja õmblemine. Õlakute kinnitamine. Pluusi, päevasärgi detailide kangale paigutamine, juurdelõikamine, proovide tegemine. Abi- ja tugevdusmaterjalide kasutamine. Toote töötlemise järjestus vastavalt tegumoele. Pluuside, päevasärkide õmblemisel sagedamini esinevad vead ja nende kõrvaldamine. Lõppviimistlus ja kvaliteedi kontroll. Raglaan ja kimono pluuside, päevasärkide töötlemise erinevused.

3.4. PRAKTILISED TÖÖD. Erinevatest materjalidest ja tegumoega pluuside, päevasärkide õmblemine. Pluuside ja päevasärkide parandamine (esikinnise, krae, mansettide renoveerimine, varrukate pikemaks lühemaks, kitsamaks-laiemaks tegemine, toote kehaosa kitsamaks-laiemaks, pikemaks-lühemaks tegemine, õlapikkuse muutmine). Valmistoote kuum-niiske töötlemine.

4. Õpitulemused

Õppija teab ja tunneb:

- pluusi ja päevasärgi töötlemise erialast terminoloogiat;
 - konstrueerimiseks vajalikke mõõte ja avaruslisasid;
 - erinevate tegumoodidega pluusi ja päevasärgi modelleerimise põhimõtteid;
 - toote detaile, õmblusvarusid, vastasmärke, detailide lõime- ja koelõnga suunda;
 - pluusi ja päevasärgi tootesõlmede tehnoloogiaid;
 - raglaan- ja kimono pluusi ning särgi töötlemise erinevusi;
 - proovide tehnikat;
- oskab:
- visandada tegumoodi ja kirjelduse järgi tegumoodi joonistada;
 - võtta figuurilt mõõte;
 - leida tabelist vajalikke mõõte ja kanda neid konstruktsioonile;
 - konstrueerida ja modelleerida vastavalt võetud mõõtudele ja tegumoele;
 - koostada tehnoloogilise töötlemise järjestust;
 - lugeda ja koostada tehnoloogilisi jooniseid;
 - arvutada põhi- ja abimaterjalide kulu;
 - töödelda erinevaid tootesõlmi;
 - valida tegumoele ja materjalile sobivat tehnoloogiat;
 - valida pluusi ja särgi töötlemiseks abimaterjali, furnituuri;
 - paigutada lõikeid kangale ja juurde lõigata;
 - kasutada ratsionaalseid töövõtteid ja täita kvaliteedinõudeid;
 - teostada lõppviimistlust;
 - õmmelda ja viimistleda toodet;
 - teha proovi ja proovi parandusi;
 - teha parandustöid.

5. Hindamine

Mooduli hinde moodustavad:

- test (20%)- õmblustehnoloogiast, lõikeõpetusest, materjaliõpetusest ja õmblusseadmetest;
- moejoonise järgi päevasärgi või pluusi õmblemine (50%) - hinnatakse: moejoonise, tehnoloogiliste sõlmede, skeemide ja tööjooniste lugemist; särgi tehnoloogiliste sõlmede töötlemist; ratsionaalseid töövõtteid ja kvaliteedinõuete täitmist; lõppviimistlust; töökoha korraldust;
- õmblustehnoloogia ja lõikeõpetuse hinne (10%);
- praktilised tööd (20%) – päevasärgi ja pluusi tootesõlmede töötlemine.

Mooduli hinne kujuneb eelpool nimetatud ülesannete kaalutud koondhindena.

2.1.19 Vesti töötlemine individuaaltöona

2õn

1.Eesmärk

Õpetamisega taotletakse, et õppija omandab teadmised ja oskused vesti lõike konstrueerimisest ja modelleerimisest vastavalt tegumoele, vestide praktilisest õmblemisest vastavalt tellija mõõtudele ning moejoonisele. Õppija omandab hoiaku säästlikuks, kvaliteetseks ja iseseisvaks tööks.

2. Nõuded mooduli alustamiseks

Läbitud õmblustehnoloogia alusõppe, erialase joonistamise, stiiliõpetuse, pluusi ja päevasärgi töötlemise moodulid.

3.Õppesisu

3.1. MOE JOONISTAMINE. Moejoonise joonistamine.

3.2. LÕIKEÕPETUS JA MODELLEERIMINE. Vesti konstrueerimiseks vajalikud mõõdud ja avaruslisad. Mõõtude võtmine. Klassikalise vesti konstrueerimine ja modelleerimine. Tasku konstrueerimine. Printsesslõikelise vesti modelleerimine. Vesti detailide nimetused, vastasmärgid. Vesti lõigete kangale paigutamise põhimõtted, materjali kulu arvestamine.

3.3. ÕMBLUSTEHNOLOOGIA. Vesti terminoloogia. Vesti detailide õmblusvarud, detailide kontroll. Tootesõlmede tehnoloogia: läbilõigete ja sissevõtete töötlemine. Liistuga tasku töötlemine. Vesti hõlma- ja seljavoodri lõikamine. Eesääre töötlemine katteriidega või voodriga; hõlma allääre töötlemise võimalused (kandiga, allääre pöördeosaga). Käeaugukaare töötlemine; vesti selja töötlemine (põhimaterjalist selja töötlemine, voodrist selja töötlemine); õla-, küljeõmbluste ja kaelakaare ühendamine. Nööpaukude ja nööpide märkimine ja õmblemine. Vesti detailide kangale paigutamine, töötlemine, proovide teostamine. Abi- ja tugevdusmaterjalide kasutamine. Toote töötlemise järjestus vastavalt tegumoele. Vestide õmblemisel sagedamini esinevad vead ja nende kõrvaldamine. Lõppviimistlus ja kvaliteedi kontroll.

3.4. PRAKTILINE TÖÖ. Erinevatest materjalidest ja tegumoelega vesti õmblemine. Vesti parandamine (kitsamaks-laiemaks tegemine, allääre kuju muutmine). Valmistootte kuumniiske töötlemine.

4. Õpitulemused

Õppija teab ja tunneb:

- vesti töötlemise erialast terminoloogiat;
- konstrueerimiseks vajalikke mõõte ja avaruslisasid;
- klassikalise vesti modelleerimise põhimõtteid;
- vesti detailide õmblusvarusid, vastasmärke;
- tootesõlmede tehnoloogiaid;
- proovide tehnikat;

oskab:

- visandada tegumoodi ja kirjelduse järgi tegumoodi joonistada;
- võtta figuurilt mõõte;
- konstrueerida lõiget ja modelleerida vastavalt tegumoele;
- koostada töötlemise tehnoloogilist järjestust;
- lugeda ja koostada tehnoloogilisi jooniseid;
- arvutada põhi- ja abimaterjali kulu;
- paigutada lõiked kangale ja juurde lõigata;
- töödelda erinevaid tootesõlmi;

- valida tegumoele ja materjalile sobivat tehnoloogiat;
- valida vesti töötlemiseks abimaterjale, furnituuri;
- kasutada ratsionaalseid töövõtteid ja täita kvaliteedinõudeid;
- õmmelda ja viimistleda toodet;
- teha proovi ja proovi parandusi;
- töötada tervist säästvalt;
- teha parandustöid.

5. Hindamine

Mooduli hinde moodustavad:

- test (10%)- õmblustehnoloogiast; lõikeõpetusest;
- moejoonise järgi vesti töötlemine (50%) - hinnatakse: moejoonise, tehnoloogiliste sõlmede, skeemide ja tööjooniste lugemist; vesti tehnoloogiliste sõlmede töötlemist; ratsionaalseid töövõtteid ja kvaliteedinõuete täitmist; lõppviimistlust; töökoha korraldust;
- õmblustehnoloogia hinne (10%);
- praktilised tööd (30%) – vesti tootesõlmede töötlemine.

Mooduli hinne kujuneb eelpool nimetatud ülesannete kaalutud koondhindenä.

2.1.20 Kleidi töötlemine individuaaltööna

3 õn

1. Eesmärk

Õpetusega taotletakse, et õppija omandab teadmised ja oskused kleidi lõike konstrueerimisest ja modelleerimisest vastavalt tegumoele, kleitide praktilisest õmblemisest vastavalt tellija mõõtudele ning moejoonisele. Õppija omandab hoiaku säästlikuks, kvaliteetseks ja iseseisvaks tööks.

2. Nõuded mooduli alustamiseks

Läbitud õmblustehnoloogia alusõppe, erialase joonistamise, stiiliõpetuse, pluusi ja päevasärgi töötlemise moodulid.

3. Õppesisu

3.1. MOE JOONISTAMINE. Tegumoe joonistamine.

3.2. LÕIKEÕPETUS JA MODELLEERIMINE. Kleidile vajalikud mõõdud, avaruslisad. Mõõdu võtmine, tabelimõõtude kasutamine. Kleidi põhikonstruktsioon. Põhilõike modelleerimine vastavalt tegumoele: läbilõiked (printsess, õlalt lähtuvad), kaelakaare kuju muutmine, detailide krookimine, drapeeringud (kaelakaarel, esiosal). Kraede modelleerimine (volangkrae, kreeka kaelus), kaunistusdetaili modelleerimine (žaboo). Kleidi detailide nimetused, vastasmärgid. Kleidi detailide kangale paigutamise põhimõtted, materjali kulu arvestamine. Juurdelõikuse tehnilised tingimused. Kliendilt võetud mõõtudega kleidi konstrueerimine ja modelleerimine. Laste kleidi konstrueerimine.

3.3. ÕMBLUSTEHNOLOOGIA. Kleidi detailide õmblusvarud, vastasmärgid, detailide kontroll, lõimelõnga suund. Tootesõlmede tehnoloogia: drapeeringute töötlemine; õla ja küljeõmbluste töötlemine; kraeta kaelakaare ja varrukateta käeaugukaare töötlemine; volangkrae, kreeka kaeluse, žaboo töötlemine; võõjoonelt läbilõigatud kleidi töötlemise iseärasused; kleidi allääre töötlemine. Voodriga kleidi töötlemine, kinnise töötlemine. Kleidi detailide kangale paigutamine, juurdelõikamine, proovide teostamine. Abi- ja tugevdusmaterjalide kasutamine. Kleidi töötlemise järjestus vastavalt tegumoele. Kleitide õmblemisel sagedamini esinevad vead ja nende kõrvaldamine. Lõppviimistlus ja kvaliteedi kontroll.

3.4. PRAKTILISED TÖÖD. Erinevatest materjalidest ja tegumoelega kleitide õmblemine. Kleitide parandamine (kleidi kitsamaks-laiemaks, pikemaks-lühemaks tegemine, varrukate, kaelakaare kuju muutmine, kleidi voodri vahetus). Valmistoote kuum-niiske töötlemine.

4. Õpitulemused

Õppija teab ja tunneb:

- kleidi töötlemise erialast terminoloogiat, avaruslisasid;
- erinevate tegumoodidega kleitide modelleerimise põhimõtteid;
- tootesõlmede tehnoloogiaid;
- proovide tehnikat;

oskab:

- visandada tegumoodi ja kirjelduse järgi tegumoodi;
- võtta figuurilt mõõde;
- konstrueerida lõiget ja modelleerida vastavalt tegumoele;
- arvutada põhi- ja abimaterjalide kulu;
- paigutada lõiked kangale ja juurde lõigata;
- koostada tehnoloogilise töötlemise järjestust;

- lugeda ja koostada tehnoloogilise jooniseid;
- teha proovi ja prooviparandusi;
- valida tegumoele ja materjalile sobivat tehnoloogiat, õmmelda ja viimistleda toodet;
- kasutada ratsionaalseid töövõtteid ja täita kvaliteedinõudeid;
- teha parandustöid;
- töötada tervist säästvalt.

5.Hindamine

Mooduli hinde moodustavad:

- test (10%)- õmblustehnoloogiast; lõikeõpetusest;
- moejoonise järgi voodriga kleidi õmblemine (50%) - hinnatakse: moejoonise, tehnoloogiliste sõlmede, skeemide ja tööjooniste lugemist; tehnoloogilise järjestuse õigsust vastavalt tegumoele; väikedetailide töötlemise kvaliteeti; ratsionaalseid töövõtteid ja kvaliteedinõuete täitmist; lõppviimistlust; töökoha korraldust;
- õmblustehnoloogia hinne (10%);
- praktilised tööd (30%) – kleidi tootesõlmede töötlemine.

Mooduli hinne kujuneb eelpool nimetatud ülesannete kaalutud koondhindenä.

2.1.21 Naiste ja töötlemine individuaaltööna 66n

1. Eesmärk

Õpetusega taotletakse, et õppija omandab teadmised ja oskused ja loike konstrueerimisest ja modelleerimisest vastavalt tegumoele, naiste ja praktilisest õmblemisest vastavalt tellija mõõtudele ning moejoonisele. Õppija omandab hoiaku säästlikuks, kvaliteetseks ja iseseisvaks tööks.

2. Nõuded mooduli alustamiseks

Läbitud õmblustehnoloogia alusõppe, erialase joonistamise, stiiliõpetuse, pluusi- ja päevasärgi töötlemise moodulid.

3. Õppesisu

3.1. MOE JOONISTAMINE. Moejoonise joonistamine.

3.2. LÕIKEÕPETUS JA MODELLEERIMINE. Vajalikud mõõdud ja avaruslisad. Naiste ja põhikonstruktsioon, kaheosalise varruka konstrueerimine (lõhikuta ja lõhikuga). Reväärkrae, sallkrae ja tasku konstrueerimine. Kliendi mõõtudega ja põhilõike konstrueerimine. Jaki detailide nimetused, vastasmärgid. Väikedetailide (katteriide, tasku detailide, krae) konstrueerimine ja juurdelõikamise põhimõtted. Tugevdusmaterjalide kasutamine ja juurdelõikamise põhimõtted. Voodri juurdelõikamise põhimõtted. Jaki töötlemine proovideks ja proovide tegemine. Jaki modelleerimine vastavalt moejoonisele (läbilõiked, sissevõtete asukoht, tasku asukoht, reväärkrae ja sallkrae kujundamine vastavalt moejoonisele). Jaki lõigete kangale paigutamise põhimõtted, materjali kulu arvestamine.

3.3. ÕMBLUSTEHNOLOOGIA. Jaki terminoloogia. Jaki detailid, detailide kontroll, õmblusvarud, vastasmärgid. Lõigete kangale paigutamine ja juurdelõikamine. Abi- ja tugevdusmaterjalide kasutamine. Jaki töötlemise tehnoloogiline järjestus, töötlemise erinevad meetodid (detailide esialgne töötlemine, detailide dubleerimine, jäljendamine, traageldamine proovi ja varrukate töötlemine prooviks). Proov ja prooviparanduste tegemine, detailide täpsustamine. Eesääre töötlemine (pidepaela kinnitamine, katteriide juurdelõikamine, dubleerimine ja ühendamine; voodri juurdelõikamine ja töötlemine; taskute töötlemine (sisselõikeline klapiga, kahe kandi ja klapiga tasku); voodri ühendamine katteriidega, külje- ja õlaõmbluste töötlemine põhimaterjalil ja voodril; käeaugukaarte ja kaelakaare töötlemine, krae lõikamine ja töötlemine ning ühendamine kaelakaarega; voodri ühendamine kaelakaarele; jaki allääre töötlemine, varrukate töötlemine ja ühendamine käeaugukaarele (kuugliviitini ja õlakute kinnitamine; varrukavoodri ühendamine kehaosa voodriga). Jakkide õmblemisel sagedamini esinevad vead ja nende kõrvaldamine. Lõppviimistlus ja kvaliteedi kontroll.

3.4. PRAKTILISED TÖÖD. Erinevatest materjalidest ja erineva tegumoelega naiste jakkide õmblemine. Naiste ja parandamine (kehaosa ja varrukate kitsamaks-laiemaks, pikemaks-lühemaks tegemine, taskute parandamine, krae ja kinnise renoveerimine, voodri vahetus). Valmistootte kuumniiske töötlemine.

4. Õpitulemused

Õppija teab ja tunneb:

- ja ki töötlemise erialast terminoloogiat;
- konstrueerimiseks vajalikke mõõde, töötlemis- ja avaruslisasid;
- põhimaterjali ja voodri detaile, õmblusvarusid, vastasmärke;
- vajalikke tugevdus- ja voodrimaterjale;

oskab:

- visandada tegumoodi ja kirjelduse järgi tegumoodi joonistada;
- võtta figuurilt mõõte;
- konstrueerida põhilõiget vastavalt võetud mõõtudele;
- modelleerida erinevate tegumoodidega jakke;
- arvutada põhi- ja abimaterjalide kulu;
- paigutada lõiked kangale ja juurde lõigata;
- koostada naiste jaki töötlemise tehnoloogilist järjestust;
- lugeda ja koostada tehnoloogilisi skeeme ja jooniseid;
- valida ja kasutada sobivaid tugev- ja abimaterjale ning furnituuri;
- töödelda jakki proovideks ja teha proove ja prooviparandusi;
- töödelda erinevaid tootesõlmi;
- valida jaki töötlemiseks vajalikku tehnoloogiat vastavalt tegumoele ja materjalile;
- õmmelda ja viimistleda toodet;
- kasutada ratsionaalseid töövõtteid ja täita kvaliteedinõudeid;
- kontrollida kvaliteeti ning anda hinnangut oma tööle;
- teha parandustöid;
- töötada tervist säästvalt.

5. Hindamine

Mooduli hinde moodustavad:

- test (10%)- õmblustehnoloogiast; lõikeõpetusest;
- moejoonise järgi voodriga naiste jaki töötlemine (50%) - hinnatakse: moejoonise, tehnoloogiliste sõlmede, skeemide ja tööjooniste lugemist; voodriga jaki tehnoloogiliste sõlmede töötlemist; ratsionaalseid töövõtteid ja kvaliteedinõuete täitmist; lõppviimistlust; töökoha korraldust;
- õmblustehnoloogia hinne (10%)
- praktilised tööd (30%) – voodriga naiste jaki tootesõlmede töötlemine.

Mooduli hinne kujuneb eelpool nimetatud ülesannete kaalutud koondhindenä.

2.1.22 Mantli töötlemine individuaaltöona

8õn

1. Eesmärk

Õpetusega taotletakse, et õppija omandab teadmised ja oskused mantli konstrueerimisest ja modelleerimisest vastavalt tegumoele, mantli praktilisest õmblemisest vastavalt tellija mõõtudele ning moejoonisele. Õppija omandab hoiaku säästlikuks, kvaliteetseks ja iseseisvaks tööks.

2. Nõuded mooduli alustamiseks

Läbitud õmblustehnoloogia alusõppe, erialase joonistamise, stiiliõpetuse ja naiste jaki töötlemise moodulid.

3. Õppesisu

3.1. MOE JOONISTAMINE. Moejoonise joonistamine.

3.2. LÕIKEÕPETUS JA MODELLEERIMINE Mantli s.h meeste-, talvemantli konstrueerimiseks vajalikud mõõdud ja avaruselisad. Mõõtude võtmine. Mantli põhilõike konstrueerimine. Moekohased tuletused (raglaan, kimono). Lõike muutmine vastavalt figuurile. Kliendilt võetud mõõtudega mantli konstrueerimine ja modelleerimine vastavalt moejoonisele.

3.3. ÕMBLUSTEHNOLOOGIA Mantli detailid, õmblusvarud, vastasmärgid. Abi-, tugevdus- ja soojendusmaterjali kasutamine. Mantli tehnoloogilise töötlemise järjestus. Põhi-, voodri- ja abimaterjalide juurdelõikus. Kuumniiske töötlemine. Mantli töötlemine I ja II prooviks, proovide teostamine, proovides esinevad vead ja nende kõrvaldamise võimalused. Soojendusmaterjaliga talvemantli töötlemise iseärasused. Taskute (liistuga ja raamtasku) töötlemine, eesääre töötlemine (salakinnise, koos katteriidega lõigatud hõlma eesääre töötlemine); riidega töödeldud nõõpaukude töötlemine. Väikedetailide töötlemine (põõnad, tripid, pagunid). Lõhiku töötlemine. Kraede töötlemine (sh. karusnahkne ja nõõbitav karusnahkne krae); krae ühendamine kaelakaarega. Varrukate töötlemine ja ühendamine käeaugukaarde. Mansetiga (sh. karusnahkse mansetiga) varrukasuu töötlemine. Allääre töötlemine lahtise voodriga ja kinnise voodriga. Furnituuri õmblemine. Mantli õmblemisel sagedamini esinevad vead ja nende kõrvaldamine. Lõppviimistlus ja kvaliteedi kontroll.

3.4. PRAKTILISED TÖÖD Erineva tegumoeaga mantli õmblemine. Mantli parandamine (kehaosa ja varrukate kitsamaks-laiemaks, pikemaks-lühemaks tegemine, allääre tasandamine, taskute, parandamine, krae (karusnahkse krae) ja esikinnise renoveerimine, voodri vahetus). Valmistootte kuum-niiske töötlemine.

4. Õpitulemused

Õppija teab ja tunneb:

- mantli konstrueerimiseks vajalikke mõõte ja avaruse lisasid;
- mantli põhivõrgu konstruktiivjooni;
- talvemantli detaile, õmblusvarusid, vastasmärke;
- soojendusmaterjaliga talvemantli töötlemise tehnoloogiat;
- proovide teostamise tehnikat;
- talvemantli töötlemise järjestust individuaaltootmises;

oskab:

- võtta figuurilt vajalikke mõõte;
- konstrueerida mantli põhilõiget;
- modelleerida mantli lõiget (sirgelõikeline, alt laienev, raglaanlõikeline);

- paigutada lõikeid kangale ja teostada juurdelõikust;
- töödelda erinevaid tootesõlmesid;
- töödelda karusnahkset kraed ja mansette;
- valida mantli töötlemiseks tegumoele ja materjalile sobivat tehnoloogiat;
- valida sobilikke abimaterjale ja furnituuri;
- teostada tugevdus-, soojendus-, voodrimaterjali juurdelõikust;
- valmistada mantlit proovideks;
- teostada mantli prooviparandusi ja täpsustada detaile;
- iseseisvalt töötada kasutades ratsionaalseid töövõtteid;
- õmmelda ja viimistleda mantlit;
- kontrollida kvaliteeti ning anda hinnangut oma tööle;
- teha parandustöid.

5. Hindamine

Mooduli hinde moodustavad:

- test (10%)- õmblustehnoloogiast; lõikeõpetusest;
- moejoonise järgi naiste mantli töötlemine (50%) - hinnatakse:moejoonise, tehnoloogiliste sõlmede, skeemide ja tööjooniste lugemist; mantli konstruktsiooni täpsust, korrektsust ja vastavust mõõtudele; põhilõikest moekohase lõike tuletamist; lõigete ratsionaalset paigutamist kangale; abi-, tugevdus- ja soojendusmaterjalide valikut; erinevate materjalide töötlemist; tehnoloogilise töötlemise järjestuse koostamist vastavalt tegumoele ja materjalile; naiste mantli tehnoloogiliste sõlmede töötlemist; ratsionaalseid töövõtteid ja kvaliteedinõuete täitmist; lõppviimistlust; töökoha korraldust;
- õmblustehnoloogia hinne (10%)
- praktilised tööd (30%) – naiste mantli tootesõlmede töötlemine.

Mooduli hinne kujuneb eelpool nimetatud ülesannete kaalutud koondhinnena.

2.1.23 Praktika

20 õn

1. Eesmärk

Praktikate käigus tutvub õppija ettevõtte ajaloo ja tegevusaladega. Õppija saab ülevaate õmblusettevõttest ja selle allüksuste tööst ning tootmisest kui süsteemist. Praktika käigus omandab õppija valmisoleku täita rätsepatöö eriala ülesandeid, kasutades teoreetilisi teadmisi ja praktilisi oskusi. Rätsepatöö praktika käigus omandab individuaaltöö töökogemuse, saades juhendaja kõrval töötades tellimustöö valmistamise ja klientide teenindamise oskuse. Omandab oskused töötada erinevatel seadmetel ja töödelda erinevaid rõivaid. Praktika ajal valmib lõpueksami praktiline ja kirjalik töö.

2. Nõuded mooduli alustamiseks

Õmbleja I praktikaks läbitud moodulid: sissejuhatus õpingutesse, õmblustehnoloogia alusõpe, materjaliõpetus, õmblusseadmed, töökeskkonnaohutuse alused, töökorraldus, erialane joonistamine, stiiliõpetus, seeliku töötlemine individuaaltööna, pükste töötlemine individuaaltööna, pluusi ja päevasärgi töötlemine individuaaltööna, kleidi töötlemine individuaaltööna, vesti töötlemine individuaaltööna.

Rätsepatöö II praktikaks läbitud I praktika ja moodulid: naiste jaki töötlemine, mantli töötlemine, jope töötlemine, naiste jaki töötlemine, rõivaajalugu, majanduse ja ettevõtluse alused, tööseadusandluse alused, klienditeenindus, arvutikasutuse ja asjaajamise alused, erialane võõrkeel, põhiõpinguid toetavad valikmoodulid.

3. Õppesisu

3.1 ÕMBLEJA PRAKTIKA I⁽¹⁾ Tutvumine ettevõttega. Organisatsiooni õiguslik vorm, struktuuriüksused, tegevuseesmärgid, põhilised konkurendid, tarnijad, kliendid. Tootmise korraldus ja tööjaotus. Tutvumine ametijuhendiga, töötajate õiguste ja kohustustega. Tutvumine töösisekorra ja tööohutuse eeskirjadega. Töötamine (rätsepa) õmbleja töökohal. Erinevatel seadmetel töötamine. Kergete rõivaste (seeliku, pükste, pluusi, päevasärgi, kleidi, vesti, trikotaažtoodete) töötlemine.

3.2. RÄTSEPATÖÖ PRAKTIKA II⁽²⁾ Tutvumine ettevõttega. Organisatsiooni õiguslik vorm, struktuuriüksused, tegevuseesmärgid, põhilised konkurendid, kliendid. Töökorraldus ja tööjaotus. Tutvumine ametijuhendiga, töötajate õiguste ja kohustustega. Tutvumine töösisekorra ja tööohutuse eeskirjadega. Töötamine rätsepa (õmbleja) töökohal. Erinevatel seadmetel töötamine. Kergete rõivaste (seelikute, pükste, pluuside, päevasärgide, kleitide, vestide) töötlemine. Ülerõivaste (jakkide, mantlite, jopede, pintsakute) töötlemine. Suhtlemine tellijatega. Erinevate tellimuste täitmine. Praktika ajal valmib lõpueksami praktiline ja kirjalik töö. Praktilisele tööle esitatavad nõuded: ülerõivas, millel on taskud, krae, varrukad ja vooder.

1. Õmbleja praktika I kohta on koostatud:

- Lisa praktika moodulile (Lisa 11);
- Ettevõtte praktikajuhendaja hinnanguleht (Lisa 7);
- Juhend praktika hindamiseks (Lisa 10);
- Praktikandi enesehinnangu leht (Lisa 8);
- Juhend praktika aruande koostamiseks (Lisa 9)

2. Rätsepatöö praktika II kohta on koostatud:

- Lisa praktika moodulile (Lisa 11);
- Ettevõtte praktikajuhendaja hinnanguleht (Lisa 7);
- Juhend praktika hindamiseks (Lisa 10);
- Praktikandi enesehinnangu leht (Lisa 8);
- Praktilise lõputöö hindamise leht (Lisa 3);
- Kirjaliku lõputöö hindamise kriteeriumid (Lisa 4)

4. Õpitulemused

Õppija teab ja tunneb:

- ettevõtte omandivormi ja tegevuse eesmärgid;
- tootmise korraldust ettevõttes;
- ettevõtte sisekorda ja tööohutuse nõudeid;
- ettevõttes kasutatavaid seadmeid;
- ettevõttes kasutatavat tehnoloogiat;
- klienditeeninduse reegleid.

oskab:

- sooritada erinevaid tööoperatsioone;
- kasutada erinevaid seadmeid;
- ömmelda tooteid tellija mõõtude järgi;
- kontrollida kvaliteeti;
- anda hinnangut oma tööle.

5. Hindamine

I praktika hinde osatähtsus:

- ettevõtte hinnang 60 %
- koolipoolse juhendaja hinnang 20 %
- enesehinnang 10%
- praktika aruanne 10%

II praktika hinde osatähtsus:

- ettevõtte hinnang 70 %
- koolipoolse juhendaja hinnang 20 %
- enesehinnang 10%

Hindamisel arvestatakse:

- ettevõtte poolse juhendaja hinnangut praktika sooritamise tulemuste kohta;
- praktikat juhendava kutseõpetaja hinnangut õpilase tööle praktikal;
- praktikaaruande sisukust ja vastavust lähteülesandele;
- praktika aruande kaitsmist;
- enesehinnangut.

2.2 Valikõpingute moodulid

2.2.1 Korseti õmblemine

2õn

1.Eesmärk

Õpetusega taotletakse, et õppija teab korseti töötlemise erialast terminoloogiat, korseti detaile, õmblusvarusid ja vastasmärke, tootesõlmede nimetusi. Õppija oskab koostada korseti töötlemise tehnoloogilist järjestust; lugeda ja koostada tehnoloogilisi jooniseid ja skeeme; lõigata välja väikedetaile; töödelda tootesõlmi; kasutada õigeid töövõtteid; viimistleda toodet; ette valmistada otstarbekalt töökohta, töötada tervist säästvalt. Õppija omandab hoiaku säästlikuks, kvaliteetseks ja iseseisvaks tööks.

2. Nõuded mooduli alustamiseks

Läbitud põhioskuste moodulid.

3.Õppesisu

3.1. ÕMBLUSTEHNOLLOOGIA. Korseti detailid, õmblusvarud, detailide kontroll. Tootesõlmede töötlemine ja töötlemise järjestus. Sissevõtete ja reljeefide õmblemine. Paspuaalkandi õmblemine õmbluste vahele ja alläärde. Tõmblukk-kinnise töötlemine. Voodri töötlemine. Kaelakaare, käeaugukaarte töötlemine. Tugevdusribide paigutamine kanalitesse või õmblusvarude külge. Ööside kinnitamine seljakeskjoonele. Lõppviimistlus.

3.2. PRAKTILISED TÖÖD. Korseti tootesõlmede töötlemine ja korseti õmblemine. Valmistootte kuum-niiske töötlemine.

4. Õpitulemused

Õppija teab ja tunneb:

- korseti töötlemise erialast terminoloogiat;
- korseti detaile, õmblusvarusid ja vastasmärke;
- korseti abimaterjale, furnituuri;
- tootesõlmede nimetusi.

oskab:

- koostada korseti töötlemise tehnoloogilist järjestust;
- lugeda ja koostada tehnoloogilisi jooniseid ja skeeme;
- töödelda tootesõlmi;
- välja lõigata väikedetaile;
- kasutada õigeid töövõtteid;
- viimistleda toodet;
- kontrollida töö kvaliteeti ja anda hinnangut oma tööle.
- ette valmistada otstarbekalt töökohta,
- töötada tervist säästvalt.

5. Hindamine

Mooduli hinde moodustavad:

- õmblustehnoloogia hinne (10%);
- praktilised tööd (30%) – korseti tootesõlmede töötlemine;

- tööjuhendi järgi korseti õmblemine (60%) - hinnatakse: tehnoloogiliste sõlmede, skeemide ja tööjooniste lugemist; korseti tehnoloogiliste sõlmede töötlemist; ratsionaalseid töövõtteid ja kvaliteedinõuete täitmist; lõppviimistlust; töökoha korraldust.

Mooduli hinne kujuneb eelpool nimetatud ülesannete kaalutud koondhinnena.

2.2.2 Nahktoodete töötlemine

4õn

1. Eesmärk

Õpetusega taotletakse, et õppija omandab teadmised ja oskused nahast toodete konstrueerimisest ja modelleerimisest vastavalt tegumoele, nahast toodete praktilisest õmblemisest vastavalt tellija mõõtudele ning moejoonisele ja hoiakud töökoha otstarbekaks korraldamiseks, iseseisvaks, säästlikuks ja kvaliteetseks töötamiseks.

2. Nõuded mooduli alustamiseks

Läbitud põhioskuste moodulid.

3. Käsitletavad teemad

3.1 MATERJALI TUNDMINE. Nahktooraine, naha ehitus, topograafia; nahkade omadused ja töötlemine (parkimine, viimistlemine); nahkade liigitus ja kvaliteet. Nahkade sorteerimine ja defektide kõrvaldamine.

3.2 LÕIKEÕPETUS JA MODELLEERIMINE Nahast toodete (rõivad, kotid, kindad jm. lisandid) konstrueerimiseks vajalikud mõõdud ja avaruselisad. Mõõtude võtmine. Konstrueerimise iseärasused. Lõigete modelleerimine. Töövahendid ja juurdelõikuse iseärasused. Lõigete ratsionaalne paigutamine. Tööjuhendis antud mõõtudega nahast toodete konstrueerimine ja modelleerimine vastavalt tegumoele.

3.3 ÕMBLUSTEHNOLOOGIA Nahktoodete detailid, õmblusvarud, vastasmärgid. Abi- ja tugevdusmaterjalide kasutamine. Nahktoodete tehnoloogilise töötlemise järjestus. Nahkade lõikamine ja toote komplekti koostamine. Voodri- ja abimaterjalide juurdelõikus. Nahast juurdelõigatud detailide viimistlemine. Nahast ja kunstnahast toodete töötlemise erinevused ja iseärasused. Nahast detailide õmblemine. Furnituuri õmblemine. Nahktoodete õmblemisel sagedamini esinevad vead ja nende kõrvaldamine. Lõppviimistlus ja kvaliteedi kontroll. Nahktoodete hooldus.

3.4 PRAKTILISED TÖÖD Erineva tegumoelega nahktoodete õmblemine. Nahktoodete parandamine (mantli, jope, jaki, vesti kehaosa ja varrukate kitsamaks-laiemaks, pikemaks-lühemaks tegemine, allääre tasandamine, taskute parandamine, krae ja esikinnise renoveerimine (luku vahetus), voodri vahetus, kottide parandus.

4. Õpitulemused

Õppija teab ja tunneb:

- nahkade liigitust, omadusi, töötlemist;
- naha töötlemisel kasutatavaid töövahendeid;
- nahast toodete konstrueerimise põhimõtteid ja iseärasusi;
- nahktoodete õmblemisel kasutatavaid tugevdus- ja abimaterjale;
- nahktoodete detaile, õmblusvarusid, vastasmärke;
- erinevatest naha liikidest toodete töötlemise tehnoloogiat;
- proovide tegemise tehnikat ja iseärasusi;
- nahktoodete töötlemise järjestust individuaaltootmises.

oskab:

- võtta figuurilt vajalikke mõõte;
- konstrueerida nahktoote põhilõiget;
- modelleerida lõiget vastavalt tegumoele;
- paigutada lõikeid nahale ja teostada juurdelõikust;
- töödelda erinevaid tootesõlmesid;
- valida töötlemiseks tegumoele ja materjalile sobivat tehnoloogiat;

- valida sobilikke tugevdus- ja abimaterjale, furnituuri;
- teostada tugevdus-, soojendus-, voodrimaterjali juurdelõikust;
- valmistada ette nahktoodet proovideks;
- teostada nahktoodete prooviparandusi ja täpsustada detaile;
- iseseisvalt töötada, kasutades ratsionaalseid töövõtteid;
- ömmelda erinevaid nahast tooteid;
- kontrollida kvaliteeti ning anda hinnangut oma tööle;
- teha parandustöid;
- hooldada nahktooteid.

3. Hindamine

Mooduli hinde moodustavad:

- õmblustehnoloogia hinne (10%);
- praktilised tööd (30%) – tootesõlmede töötlemine; moejoonise ja juhendi järgi antud mõõtudega nahktoote konstrueerimine, modelleerimine, tehnoloogilise järjestuse koostamine ja töötlemine. (60%) - hinnatakse: tehnoloogiliste sõlmede, skeemide ja tööjooniste lugemist; toote tehnoloogiliste sõlmede töötlemist; ratsionaalseid töövõtteid ja kvaliteedinõuete täitmist; lõppviimistlust; töökoha korraldust.

Hinnatakse:

- toote konstruktsiooni täpsust, korrektsust ja vastavust mõõtudele;
- põhilõikest moekohase lõike tuletamist;
- lõigete ratsionaalset ja oskuslikku paigutamist nahale;
- abi-, tugevdus- ja soojendusmaterjalide valikut;
- erinevate materjalide töötlemist;
- tehnoloogilise töötlemise järjestuse koostamist vastavalt tegumoele ja materjalile;
- tehnoloogilisi jooniseid ja skeeme;
- tootesõlmede tehnoloogiat;
- ratsionaalseid töövõtteid ja kvaliteedinõuete täitmist;
- lõppviimistlust;
- töökoha korraldust.

Mooduli hinne kujuneb eelpool nimetatud ülesannete kaalutud koondhindenä.

2.2.3 Soojendusvoodriga jope töötlemine 4õn

1.Eesmärk

Õpetusega taotletakse, et õppija omandab teadmised ja oskused jope konstrueerimisest ja modelleerimisest vastavalt tegumoele, jope praktilisest õmblemisest vastavalt tellija mõõtudele ning moejoonisele. Õppija omandab hoiaku säästlikuks, kvaliteetseks ja iseseisvaks tööks.

2. Nõuded mooduli alustamiseks

Läbitud põhioskuste moodulud.

3.Õppesisu

3.1. MOE JOONISTAMINE. Moejoonise joonistamine.

3.2. LÕIKEÕPETUS JA MODELLEERIMINE. Jope vajalikud mõõdud ja avaruslisad. Meeste ja naiste jope konstrueerimine. Kapuutsi konstrueerimine (kahe- ja kolmeosaline). Krae konstrueerimine (mahapööratav osalise kannaga krae), tasku asukoht, esikinnis (lukuga, liistuga). Moekohased tuletised. Toote tasakaal. Detailide nimetused, vastasmärgid. Kliendilt võetud mõõtudega jope konstrueerimine ja modelleerimine vastavalt moejoonisele. Jope lõigete kangale paigutamise põhimõtted, materjali kulu arvestamine.

3.3. ÕMBLUSTEHNOLOGIA. . Jope detailid, detailide kontroll, õmblusvarud, vastasmärgid. Detailide kangale paigutamine, juurdelõikus, proovid. Abi-, tugevdus- ja soojendusmaterjalide kasutamine ja töötlemine. Furnituur (lukud, trukid, nõõbid, takjapael, õõsid, nõõrid). Jope töötlemise tehnoloogiline järjestus, töötlemise erinevad meetodid. Taskute töötlemine (ühendusõmblusesse töödeldud liistuga tasku, kandi (liistu) ja lukuga tasku, kaksiktasku, varrukataasku). Teraskandid. Hõlma detailide ühendamine. Seljaosa detailide ühendamine. Varrukate ühendamine käeaugukaarde (mitmest osast koosnevad varrukad-, õla ja varruka ühine detail). Varrukasuude töötlemine (kummiga, tuulekojaga, mansetiga). Küljeõmbluste ja varruka alumiste õmbluste ühendamine. Vööjoone kanalite töötlemine (kummiga, nõõriga, õmbluste vahele, pealeõmmeldud ja toote sissepoole töödeldud). Krae detailide ühendamine. Esiliistu valmistamine ja ühendamine hõlmaga. Tuuleliistu valmistamine. Luku ja tuuleliistu ühendamine hõlma eesäärtele. Kapuutsi valmistamine (vahetükiga, tuulekojaga). Vatiini ühendamine pealismaterjali detailidega või vatiini ühendamine voodri detailidega. Voodri töötlemine (õlgade ühendamine, varrukate ühendamine käeaugukaarde, küljeõmbluse ja varruka alumise õmbluse ühendamine). Voodri ühendamine tootega (kaelakaares, esiääres, allääres, tuulutusavas, varrukasuus; jätta ava alläärde). Voodri kinnitamine kaelakaares, mansetiosal. Kapuutsi ühendamine kaelakaarega (külge õmmeldud, lukuga, nõõpidega). Allääre (vööjoone) nõõride ajamine läbi õõside ja stopperite, kinnitamine. Jope ümberpööramine, korrastamine. Eesäärte, allääre ja varrukasuude teppimine. Trukkide kinnitamine. Aurutamine. Lõppviimistlus ja kvaliteedi kontroll.

3.4. PRAKTILISED TÖÖD. Erineva tegumoelega jope õmblemine. Jope parandamine (kehaosa ja varrukate kitsamaks-laiemaks, lühemaks - pikemaks tegemine, luku ja voodri vahetus, taskuteparandamine, rebendite parandamine). Valmistootte kuum-niiske töötlemine.

4.Õpitulemused

Õppija teab ja tunneb:

- jope töötlemise erialast terminoloogiat;
- jope konstrueerimiseks vajalikke mõõte ja avaruslisasid;

- jope detaile, õmblusvarusid, vastasmärke;
 - jope tootesõlmede töötlemise tehnoloogiaid;
 - jope õmblemiseks vajalikke materjale ja nende sobivust tegumoele;
- oskab:
- visandada tegumoodi ja kirjelduse järgi tegumoodi joonistada;
 - võtta figuurilt mõõte;
 - kanda vajalikke mõõte konstruktsioonile;
 - konstrueerida põhilõiget vastavalt võetud mõõtudele;
 - modelleerida vastavalt tegumoele;
 - koostada jope töötlemise tehnoloogilist järjestust;
 - lugeda ja valmistada tehnoloogilise järjestuse skeeme ja jooniseid;
 - teha proove ja prooviparandusi;
 - töödelda erinevaid tootesõlmi;
 - valida jope töötlemiseks tegumoele ja materjalile sobivat tehnoloogiat;
 - valida abimaterjale ja furnituuri;
 - kasutada iseseisvalt töötades ratsionaalseid töövõtteid;
 - õmmelda voodriga jopet;
 - kontrollida kvaliteeti ning anda hinnangut oma tööle;
 - teha parandustöid.

5.Hindamine

Mooduli hinde moodustavad:

moejoonise järgi antud mõõtudega jope tehnoloogilise järjestuse koostamine ning õmblemine (50%) - hinnatakse: jope konstruktsiooni täpsust, korrektsust ja vastavust mõõtudele; lõigete ratsionaalset paigutamist kangale; abi-, tugevdus- ja soojendusmaterjalide valikut; erinevate materjalide töötlemist; tehnoloogilise töötlemise järjestuse koostamist vastavalt tegumoele ja materjalile; tehnoloogilisi jooniseid ja skeeme; tootesõlmede tehnoloogiat; ratsionaalseid töövõtteid ja kvaliteedinõuete täitmist; lõppviimistlust; töökoha korraldust.

- õmblustehnoloogia hinne (20%);
- praktilised tööd (30%)

Mooduli hinne kujuneb eelpool nimetatud ülesannete kaalutud koondhindena.

2.2.4 Trikotaažtoodete töötlemine

2õn

1. Eesmärk

Õpetusega taotletakse, et õppija teab trikotaažtoodete töötlemise tehnoloogiat. Õppija oskab kasutada õigeid abiateljale, niiti ja nõelu; kasutada õigeid seadmeid ja töövõtteid; õmmelda trikotaažmaterjalidest tooteid. Õppija on omandanud hoiaku säästlikuks, kvaliteetseks ja iseseisvaks tööks.

2. Nõuded mooduli alustamiseks

Läbitud põhioskuste moodulid.

3.Õppesisu

3.1 LÕIKEÕPETUS JA MODELLEERIMINE. Mõõtude tabelid. Mõõtude võtmine ja avaruse lisad trikotaažist toodetele. Suurusnumbrid. Topi, polo, body ja retuuside lõike konstrueerimine.

3.2 ÕMBLUSTEHNOLLOOGIA. Topi, polo, body ja retuuside detailid, õmblusvarud, vastasmärgid, detailide kontroll. Trikotaažist tootedetailide juurdelõikamine. Trikotaažtoodete töötlemise iseärasused. Abi- ja tugevdusmaterjalide kasutamine, nõelte ja niitide valik. Õlaõmbluste, kaelakaare, küljeõmbluste ja käeaugukaarte töötlemine. Kinniste töötlemine: osaliselt sisselõigatud polo- ja lukk-kinnised. Varrukate töötlemine ja ühendamine käeaugukaarega. Varrukasuude töötlemine. Haakidega kinnitused. Hõlma- ja allääre töötlemine. Nööpaukude ja nööpide märkimine ja õmblemine. Retuuside külje- ja sammuõmbluste õmblemine. Vööjoone ja sääreotste töötlemine. Lõppviimistlus ja kvaliteedi kontroll.

3.3 PRAKTILISED TÖÖD. Topi, polo, body ja retuuside tootesõlmede töötlemine ja õmblemine. Valmistoote kuum-niiske töötlemine.

4. Õpitulemused

Õppija teab ja tunneb:

- trikotaažtoodete konstrueerimiseks vajalikke mõõte;
- topi, polo, body ja retuuside detaile, õmblusvarusid ja vastasmärke;
- tootesõlmede töötlemise erialast terminoloogiat;
- trikotaažtoodete töötlemise tehnoloogiat.

oskab:

- kasutada õigeid abiateljale, niiti ja nõelu;
- kasutada õigeid seadmeid ja töövõtteid;
- koostada topi, polo, body ja retuuside töötlemise tehnoloogilist järjestust;
- lugeda ja koostada tehnoloogilisi jooniseid ja skeeme;
- õmmelda ja viimistleda erineva tegumoega trikotaažtooteid;
- kontrollida töö kvaliteeti ja anda hinnangut oma tööle;
- töötada tervist säästvalt.

5. Hindamine

Mooduli hinde moodustavad:

- test (20%)- õmblustechnoloogiast; materjaliõpetusest; õmblusseadmetest ja lõikeõpetusest;

- tööjuhendi järgi topi õmblemine (50%) - hinnatakse: tehnoloogiliste sõlmede, skeemide ja tööjooniste lugemist; toodete tehnoloogiliste sõlmede töötlemist; ratsionaalseid töövõtteid ja kvaliteedinõuete täitmist; lõppviimistlust; töökoha korraldust;
- õmblustehnoloogia ja lõikeõpetuse hinne (10%);
- praktilised tööd (20%) – trikotaažtoodete tootesõlmede töötlemine.

Mooduli hinne kujuneb eelpool nimetatud ülesannete kaalutud koondhindena.

2.2.5 Kardinate õmblemine

2õn

1.Eesmärk

Õpetusega taotletakse, et õppija omandab laiapõhjalised teadmised kardinate õmblemise kohta. Saab teadmised akende mõõtmise, kasutatavate tekstiili- abimaterjalide, furnituuride, seadeldiste, erinevate mudelite konstrueerimise, juurde lõikamise, õmblemise ja viimistluse kohta. Õppija omandab hoiaku säästlikuks, kvaliteetseks ja iseseisvaks tööks.

2. Nõuded mooduli alustamiseks

Läbitud põhioskuste moodulid

3.Õppesisu

3.1. MOE JOONISTAMINE. Moejoonise joonistamine.

3.2. LÕIKEÕPETUS JA MODELLEERIMINE. Akende mõõtmine, aknakatete liigitus materjali järgi: lamellkardinad, ribikardinad, rulookardinad, tekstiilkardinad (päevakardin, öökardin, kardina ülaosa, voldikkardin ehk rooma kardin, paneelkardin, öösidega kardin). Aknakatete liigitus kinnitusviisi järgi: kardinapuudele, trossile ja kardinamehhanismile. Mustri kompositsioon (raport, lõike paigutus kangale, mustri sobitamine juurdelõikusel). Vajalikud mõõdud kardinate valmistamiseks. Materjalikulu arvestu

3.3. ÕMBLUSTEHNOLOOGIA. Tekstiilkardinate detailid, õmblusvarud, detailide kontroll. Tootesõlmede töötlemine ja töötlemise järjestus. Lisa-, kinnitus- ja kaunistusmaterjalid ning nende kasutamine. Lõikeservade erinev töötlemine; krookesammu arvutamine. Väikedetailide väljalõikamine ja töötlemine: tripid, rüüsid, kandid. Ülemise serva töötlemine kardinapaelaga, kanaliga, öösidega. Lõppviimistlus. Kardinapuule paigutamine ja kinnitamine.

3.4. PRAKTILISED TÖÖD. Tekstiilkardinate tootesõlmede töötlemine ja kardinate õmblemine. Valmistootte kuum-niiske töötlemine.

4. Õpitulemused

Õppija teab ja tunneb:

- kardinate töötlemise erialast terminoloogiat;
- kardinate detaile, õmblusvarusid ja vastasmärke;
- kardinate lisa-, kinnitus- ja kaunistusmaterjale;
- tootesõlmede nimetusi.

oskab:

- koostada kardinate õmblemise tehnoloogilist järjestust;
- lugeda ja koostada tehnoloogilisi jooniseid ja skeeme;
- leida sobiva interjööri lahenduse;
- arvestada materjalikulu;
- töödelda tootesõlmi;
- välja lõigata väikedetaile;
- kasutada õigeid töövõtteid;
- viimistleda toodet;
- kontrollida töö kvaliteeti ja anda hinnangut oma tööle;
- ette valmistada otstarbekalt töökohta;
- töötada tervist säästvalt.

5. Hindamine

Mooduli hinde moodustavad:

- praktilised tööd – 30% - kardinade tootesõlmede töötlemine;
- test lõikeõpetusest ja õmblustehnoloogiast– 20%;
- tööjuhendi järgi kardinade õmblemine (50%) - hinnatakse: tehnoloogiliste sõlmede, skeemide ja tööjooniste lugemist; tehnoloogiliste sõlmede töötlemist; ratsionaalseid töövõtteid ja kvaliteedinõuete täitmist; lõppviimistlust; töökoha korraldust.

Mooduli hinne kujuneb eelpool nimetatud ülesannete kaalutud koondhindenä.

2.2.6 Ettevõtluse ja äriplaani koostamise alused

4õn

1. Eesmärk

Õpetusega taotletakse, et õppija omandab teadmisi ettevõtte loomise ja tegutsemise alustest, seda toetavatest tugisüsteemidest, ettevõtlusvormidest, ettevõtte tulude tekkimisest ja tegevusega seotud kulude liikidest, ettevõtte rajamise etappidest, äriplaani olemusest ja selle koostamise põhimõtetest

2. Nõuded mooduli alustamiseks

Majanduse ja ettevõtluse alused.

3. Õppesisu

3.1 ETTEVÕTLUSE ALUSED. Ettevõtluse areng ja ettevõtluse arendamine Eesti Vabariigis ja Euroopa Liidus. Ettevõtja omadused ja ettevõtlikkus. Ettevõtte loomisprotsess. Ettevõtte tegevuskeskkond: tegevusala, asukoht, riskitegurid, konkurentsivõimelisuse hindamine. Ettevõtlust toetavad tugisüsteemid ja rahastamisvõimalused. Ettevõtlusvormid: FIE, äriühingud. Asutamisdokumendid. Ettevõtte alustamine: ettevõtte asutamine, rahastamine, personali komplekteerimine ja materiaalsete ressurssidega varustamine. Ettevõtte elutsükel ja kasv. Ettevõtte tegevuse lõpetamine. Ettevõtete külastused.

3.2 TURUNDUS. Tootearenduse olemus, vajadus ja etapid. Konkurentsi- ja kliendianalüüs. Esmased ja teisesed andmed. Hinnaotsuse mõjurid, hinnakujundamise etapid, hinnaeesmärgid, hinnakujundamise meetodid, hinnapoliitika. Müügitoetuse strateegiad, planeerimine ja tulemuslikkuse analüüs. Turundusplaani vajadus, olemus ja sisu. Turundusplaani koostamine.

3.4 ETTEVÕTTE TULUD JA KULUD. Ettevõtte tulud, kulud ja nende liigitamine; toote müügihinna ja omahinna kujundamine ja kalkuleerimine.

3.5 ÄRIPLAAN. Äriidee. Äriplaani koostamise eesmärgid, struktuur, koostamise põhimõtted. Rahastamise allikad. Riskitegurid..

3.6 ETTEVÕTTE LOOMISE ETAPID. Planeerimisetapp; ettevalmistav etapp; tegevuse alustamise etapp; ettevõtte elutsükel ja kasv; ettevõtte tegevuse lõpetamine sõltuvalt ettevõtlusvormist.

4. Õpitulemused

Mooduli läbimise järel õpilane teab ja tunneb:

- ettevõtlusvorme ja valikukriteeriume,
- ettevõtte asutamisdokumente ja registreerimise korda,
- ettevõtte turundustegevuse aluseid;
- ettevõtte riskitegureid ja pankrotipõhjuseid,
- ettevõtluse tugisüsteeme ja rahastamisvõimalusi,
- äriplaani koostamise põhimõtteid;

oskab:

- analüüsida ennast ettevõtja jaoks vajalikest isikuomadustest lähtuvalt,
- püstitada ja sõnastada äriideed,
- analüüsida ettevõtte konkurentsivõimelisust,
- hinnata ettevõtte tegevuse riskitegureid,
- koostada ettevõtte asutamise dokumente,
- alustada tegevust ettevõtjana, FIE-na,

- hinnata turu nõudluse ja pakkumise nõudluse situatsiooni,
- koostada ettevõtte turundusplaani,
- koostada lihtsamat äriplaani.

5. Hindamine

Hinnatakse:

- ettevõtlusvormide tundmist- test, (10 %)
- äriidee sõnastamise oskust – rühmatöö, (10 %)
- ettevõtte turundusplaani koostamist – praktiline töö, (20%)
- ettevõtte tulude ja kulude planeerimist – praktiline töö, (20%)
- äriplaani koostamise oskust, äriidee kavandamine äriplaaniks – praktiline töö (40%)

Mooduli hinne kujuneb eelpool nimetatud ülesannete kaalutud koondhindenä.

2.2.7 FIE Raamatupidamise alused

1 õn

1. Eesmärk

Õpetusega taotletakse, et õppija omandab teadmisi ja oskusi FIE raamatupidamise korraldamisest ning kassapõhise ja tekkepõhise raamatupidamise arvestuse põhitõdedest.

2. Nõuded mooduli alustamiseks

Puuduvad

3. Õppesisu

3.1 RAAMATUPIDAMISE OLEMUS JA PÕHIMÕISTED Majandusarvestuse süsteem, selle tähtsus ja ülesanded, arvestuse korraldamine, raamatupidamiskohustus, raamatupidamise meetodid.

3.2 KASSAPÕHINE RAAMATUPIDAMINE Majandustehingute dokumenteerimine ja dokumendikaustad, päevaraamat, kulude ja tulude arvestus, FIE maksuarvestused ja vastavad deklaratsioonid, FIE aruandlus. FIE tegevuse lõpetamise alused ja kord.

3.3 TEKKEPÕHINE RAAMATUPIDAMINE. Ettevõtja varad ja varade moodustamise allikad, bilansi mõiste ja struktuur, bilansimuutused, kontode olemus ja ülesehitus, kontoplaan, kahekordne kirjendamine, lausend, majandustehingute dokumenteerimine ja registreerimine arvestusregistrites, inventeerimine, finantsaruanded, majandusaasta aruanne.

3.4 RAAMATUPIDAMISE KORRALDAMIST JA ARUANDLUST REGULEERIVAD ÕIGUSAKTID Raamatupidamise seadus, raamatupidamise toimkonna juhendid.

4. Õpitulemused

Mooduli läbimise järel õpilane teab ja tunneb:

- raamatupidamise terminoloogiat,
- raamatupidamise arvestust reguleerivaid õigusakte,
- kassapõhise ja tekkepõhise raamatupidamise põhimõtteid,
- dokumentide koostamise põhimõtteid;

oskab:

- koostada algdokumente,
- koostada lihtsamaid raamatupidamiskandeid,
- teostada kassapõhist raamatupidamist,
- koostada FIE finantsdokumente.

5. Hindamine

Hinnatakse:

- arvestuse põhitõdede tundmist – test (10%)
- algdokumendi koostamise oskust – praktiline töö (20 %)
- päevaraamatu koostamise oskust - praktiline töö (30 %)
- FIE tuludeklaratsiooni koostamise oskust – praktiline töö (40%)

Mooduli hinne kujuneb eelpool nimetatud ülesannete kaalutud koondhindenä.

3 LISAD

Lisa 1. Rätsepatöö eriala lõpueksam

1. Eesmärk

Lõpueksam annab õppijale võimaluse näidata rätsepatöö erialaseid teadmisi ja praktilisi oskusi. Peegeldab suhtlemis- ja koostöövalmidust, loovust, mõtlemis- ja otsustusvõimet, valmisolekut erialaseks tööks.

2. Eksami nõuded

Lõpueksam koosneb kirjalikust tööst, praktilisest tööst ja lõputöö kaitsmisest.

Läbitud rätsepatöö õppekava ja praktika täismahus. Hinnatud kirjalik ja praktiline töö.

3. Rätsepatöö lõpueksami sisu

3.1 KIRJALIKU TÖÖ SISU

Kirjalikutöö sisu: sissejuhatus, kaasaegne moesuund, moejoonis ja moekirjeldus, materjalide kirjeldused, kasutatavate seadmete kirjeldused, lõikeõpetus: figuuri mõõdud, toote põhilõike konstrueerimine, moekohane modelleerimine, lõigetepaigutamisekangale ja kasutatavate materjalide kulu arvestamine, tehnoloogilise töötlemise kirjelduse koostamine (valikuliselt vähemalt 4 tootesõlme töötlemise tehnoloogilised joonised), kokkuvõte, kasutatud kirjandus. Kirjalik töö peab sisaldama kogu praktilise töö kohta käivat informatsiooni. Õppija kirjeldab toote valmistamise protsessi. Töö koostamisel võib kasutada kõiki materjale, mis annavad teavet teema kohta. Töö vormistatakse vastavalt kirjaliku lõputöö juhendile (Lisa 2). Retsenseeritakse erialaspetsialistide/ kutseõpetaja poolt.

3.2 PRAKTILINE TÖÖ

Valitakse individuaaltööna kliendile valmistatav voodriga toode (meeste pintsak, naiste jakk, kevad-sügis- või soojendusvoodriga mantel, poolmantel, kostüüm, voodriga kleit või jakk, pruutkleit) määratud tähtajaga. Õppija valmistab valitud tegumoega toote, kliendilt võetud mõõtude alusel konstrueerib lõiked, modelleerib, lõikab juurde, õmbleb proovidega, valides põhjendatud tehnoloogilise töötlemise järjestuse, kasutades sobilikke abimaterjale, furnituuri ja seadmeid.

3.3 LÕPUTÖÖ KAITSMINE

Õppija esitab eriala kutseõpetaja retsenseeritud kirjaliku töö ja praktilise töö hinnangulehe. Õppija koostab ja esitleb tööanalüüsi, tuues välja huvitavamad töötluskohad. Õppija põhjendab eksamikomisjonile oma valikuid ja vastab retsensendi küsimustele. Kirjaliku töö, praktilise töö ning lõputöö kaitsmise hinde põhjal otsustab komisjon lõpueksami koondhinde. Lõputöö kaitsmiseks õppija koostab ja esitleb tööanalüüsi, mis koosneb: moejoonisest, kasutatud materjalide näidistest, toote töötlemisjärjestuse ja kasutatud seadmete kirjeldusest, tuues välja huvitavamad töötluskohad ja tehnoloogia valiku põhjendused.

4. Hindamine

Hinnatakse:

- praktilist tööd (sooritatud ettevõttes)
- kirjalikku tööd
- kaitsmist

Lisa 2. Lõpueksami juhend

1. KIRJALIK TÖÖ

- 1.1 Sissejuhatus
- 1.2 Kaasaegne moesuund
- 1.3 Moejoonis
- 1.4 Moekirjeldus
- 1.5 Materjali näidised, kirjeldus ja iseloomustus
- 1.6 Kasutatud seadmete loetelu ja tehniline iseloomustus
- 1.7 Figuuri mõõdud
- 1.8 Toote põhikonstruktsioon
- 1.9 Moekohane tuletis põhikonstruktsioonil
- 1.10 Moekohased lõiked
- 1.11 Lõigete paigutus kangale ja materjali kulu arvestus (põhimaterjal, tugevdusmaterjal, vooder, soojendusmaterjal)
- 1.12 Tehnoloogilise töötlemise kirjeldus (valikuliselt vähemalt 4 tootesõlme töötlemise tehnoloogilised joonised)
- 1.13 Kokkuvõte
- 1.14 Kasutatud kirjandus.

Kirjalik töö peab sisaldama kogu praktilise töö kohta käivat informatsiooni.

2. PRAKTILINE TÖÖ

- 2.1 mudeli, kanga ja modelli valik:
 - mudeli valik näitab õppija tööalaseid oskuseid;
 - kanga valikul lähtuda materjali sobivusest tegumoele ja kanga töötlemisomadustest.
- 2.2 lõigete konstrueerimine ja moekohane kujundamine:
 - mõõduvõtmine;
 - põhikonstruktsioon;
 - moekohane tuletus.
- 2.3 lõigete paigutamine kangale:
 - põhimaterjalile;
 - abimaterjalile;
 - voodrile;
 - soojendusmaterjalile.
- 2.4 juurdelõikamine
- 2.5 toote ettevalmistamine prooviks:
 - kuumniiske töötlemine;
 - traageldamine;
 - proovidetailide valmistamine.
- 2.6 toote proovimine modellile:
 - proovide teostamine koos juhendajaga
- 2.7 prooviparanduste märkimine ja ülekandmine
- 2.8 toote õmblemine
- 2.9 toote esitamine hindajale:
 - hinnatakse mudeli keerukust, materjalide valikuid, õmblemise tehnoloogiat ja kvaliteeti.

3. LÕPUTÖÖ KAITSMINE

Õppija esitab retsenseeritud kirjaliku töö, praktilise töö hinnangulehe. Esitleb tööanalüüsi, mis koosneb: moejoonisest, kasutatud materjalide näidistest, toote töötlemisjärjestuse ja kasutatud seadmete kirjeldusest, tuues välja huvitavamad töötluskohad. Õppija põhjendab eksamikomisjonile oma valikuid ja vastab retsensendi küsimustele. Kirjaliku ja praktilise töö hinde ning lõputöö kaitsmise põhjal otsustab komisjon lõpueksami koondhinde.

Lisa 3. Praktilise lõputöö hindamise leht

Õppija ees- ja perekonnanimi.....

Toote nimetus.....

Jrk.nr	Hinnatavad tooteosad	Max punkte	Saadud punktid
1.	Esiosa töötlemine	10	
2.	Seljaosa töötlemine	6	
3.	Kaeluse, krae töötlemine	8	
4.	Varrukate töötlemine	6	
5.	Voodri töötlemine	10	
6.	Lõppviimistlus	10	
	KOKKU	50	
	HINNE		

Hindamine:

50 - 44 punkti / väga hea/ 5/

43 – 32 punkti / hea / 4/

31 - 25 punkti/ rahuldav/ 3/

alla 25 punkti / mitte rahuldav/ 2/

Lisa 4. Kirjaliku lõputöö hindamiskriteeriumid

Retsenseeritakse erialaspetsialistide/ kutseõpetaja poolt.

1. hinne “5” (väga hea): – töö vastab lõpueksami juhendi nõuetele; kõiki ettenähtud teemasid on käsitletud põhjalikult; konstruktsioonides, tehnoloogias ja läbilõikejoonistes ei esine vigu; õppija on informatsiooni esitanud õigesti ja usaldusväärselt, süsteemselt, võrreldes ja analüüsides kasutatud võtteid ja tehnoloogiat ning teinud järeldusi oma töös; oskab hinnata ja analüüsida oma töö tulemusi; vormistuslik ülesehitus on loogiline ja korrektne, täpselt teostatud; hästi on esile toodud omandatud teadmised ja saadud kogemused ning selgelt peegeldub töösse suhtumine.

2. hinne “4” (hea): — töö vastab lõpueksami juhendi nõuetele; käsitletud on kõiki ettenähtud teemasid; konstruktsioonides, tehnoloogias ja läbilõikejoonistes esineb ebatäpsusi; õppija on informatsiooni esitanud õigesti ja usaldusväärselt, võrreldes ja analüüsides kasutatud võtteid ja tehnoloogiat; oskab hinnata oma töö tulemusi; vormistuslik ülesehitus on korrektne, täpselt teostatud; viidatud on raskustele ja töös esinenud probleemidele. Selgelt peegeldub töösse suhtumine.

3. hinne “3” (rahuldav) – töö vastab lõpueksami juhendi nõuetele; õppija on käsitletud kõiki teemasid, hoolimata mõningatest tööga seotud teadmiste puudumisest; tuleb toime tüüplahendustega. Tööprotsessi kirjelduses esineb vigu. Selgelt peegeldub töösse suhtumine.

4. hinded “2” ja “1” (puudulik ja nõrk) – õppija oskused ja teadmised on mitterahuldavad.

Lisa 5. Õppekavaga seonduva õppebaasi kirjeldus

Koolil on olemas järgmised põhiseadmed, vahendid ja ruumid:

Klassiruum 18 töökohaga varustatud valge tahvli, arvuti, grafoprojektoriga ja DATA projektoriga (teoreetiliste tundide läbiviimiseks).

Praktikaklassid 15 ja 8 töökohaga. Klassides paiknevad:

- Juhtpaneeliga universaalõmblusmasinad -12+8 tk
- Nõelaveoga universaalõmblusmasinad - 2 tk
- Lihtõmblusmasinad - 3 tk
- Äärestusmasin (4-niidiline) – 1 tk
- Ühendus-äärestusmasin (6-niidiline) – 1 tk
- Äärestusmasin (3-niidiline) – 1 tk
- Nööpaugumasin – 1 tk
- Aurugeneraatoriga triikimislauad – 2 tk
- Elektrilised ketasnoad – 2tk
- Juurdelõikuslauad – 2 tk
- Väikevahendid
- Õppekirjandus
- Metoodilised õppematerjalid

Arvutiklassid

Lisa 6. Õppekavaga seotud õpetajad

Õpetaja ees- ja perekonnanimi	Õpetatav aine	Haridustase	Kvalifikatsioon	Täiendkoolitus (viimase viie aasta jooksul)
Heli Sakk-Hännikäinen	Üld-, põhi- ja valikõpingute moodulid	Kõrgem	Kutseõpetaja, andragoog	Mentorikoolitus 2005/06 – 160 tundi erialased ja pedagoogilised lühikursused – 200 tundi
Maie Laik	Üld-, põhi- ja valikõpingute moodulid	Kõrgem	Kutseõpetaja	Õmblusala juhendajate täiendkoolitus, pedagoogika lühikursused
Ene Jaakson	Üld-, põhi- ja valikõpingute moodulid	Kõrgem	Naiskäsitöö õpetaja,	Tigitiiger – 60 tundi; erialased ja pedagoogilised lühikursused – 180 tundi
Ene Külaots	Majanduse ja ettevõtluse alused	Kõrgem	Majandusõpetuse õpetaja	Ettevõtlusõppe moodulid (Innove), e-koolitus õpetajatele, Majandusõpetuse õpetajate täiendkoolitus – 160 t
Aino Juurikas	Tööseadusandluse alused	Kõrgem	Kutseõpetaja	1. 2005 - RTJ sisu ja rakendamine: Raamatupidaja.ee OÜ (8 t) 2. 2003 - Rp standardid: Eesti Ärikoolitusprogramm (8 t); Rp kutseõpetajatele: REKK (5 t) 3. 2000 - Pangandus ja rahandus: Eesti Ärikoolitusprogramm (56 t)
Astrid Sinisalu	Suhtlemise alused	Kõrgem	Kehakultuur, Inimeseõpetuse õpetaja	Inimeseõpetuse, e-õppe kursused
Viiu Sulg	Erialane Inglise keel	Kõrgem	Inglise keele õpetaja	Erialased ja pedagoogilised lühikursused
Anu Laas	Arvutikasutuse ja asjaajamise alused	Kõrgem		Erialased ja pedagoogilised lühikursused
Agne Susi	Töökeskkonna ohutuse alused (esmaabi)	Kõrgem	Sotsiaaltöö korraldus	Esmaabi õpetajate koolitus 2007
Eela Malk	Turunduse alused, ärikoorraldus	Kõrgem	Kutseõpetaja, andragoog	Erialased ja pedagoogilised lühikursused

Lisa 7. Ettevõtte praktikajuhendaja hinnanguleht

Hinnatavad kriteeriumid	Ettevõtte hinnang Väga hea/ hea / rahuldav / vajab arendamist
Rätsepatöö erialaste põhimõistete valdamine (õpitu põhjal)	
Tehnoloogiliste jooniste lugemise oskus	
Sobiva tehnoloogia kasutamine	
Ratsionaalsete töövõtete kasutamine	
Praktilise töö kvaliteet	
Materjalide töötlemise oskus	
Seadmetel töötamise oskus	
Töökoha organiseerimine ja ohutusnõuete täitmine	
Iseseisvalt töötamine	
Sõbralikkus ja viisakus klientidega suhtlemisel	
Kliendi soovide väljaselgitamine	
Vastutustunne tööülesannete täitmisel	
Tööülesannete täitmise korrektsus	
Tööülesannete täitmise kiirus	
Kohanemisevõime	
Koostöövalmidus	
Tööaja kasutamine	
Suhtlemine kolleegidega	
Asjakohane omaalgatus	
KOKKUVÕTTEV HINNANG	

Lisa 8. Praktikandi enesehinnangu leht

Hinnatavad kriteeriumid	Praktikandi enesehinnang (lühikirjeldus)
Millistest erialastest teadmistest ja oskustest tundsin puudust?	
Milliseid materjale töötlesin?	
Millistel seadmetel töötasin?	
Mida kasulikku õppisin?	
Kuidas kasutasin tööaega?	
Kuidas kohanesin töökeskkonnaga?	
Kui iseseisev olin tööülesannete täitmisel?	
Kuidas tulid toime klienditeeninduses?	
Millist uut tehnoloogiat õppisin kasutama?	
Kas täitsid praktika ülesanded? Mis jäi puudu? Miks?	
Koostöö juhendajaga	
Minu vastutustunne tööülesannete täitmisel	
Tööülesannete täitmise kiirus	
Koostöövalmidus	
Asjakohane omaalgatus	
Suhtlemine töökaaslastega	
Personali suhtumine minusse	
Kas läheksin sellesse ettevõttesse tööle, miks?	
KOKKUVÕTTEV HINNANG	

Lisa 9. Praktika aruande koostamise juhend

Praktika aruanne on kokkuvõtte praktikandi tegevusest õmbusettevõttes, kus kajastub õpilase poolt kogutud informatsioon, analüütiline hinnang ettevõtte tegevusele ning enda poolt tehtud tööle.

Praktika aruande vormistamine:

- tiitelleht
- sissejuhatus
- ettevõtte lühiiseloostus
- praktika sisu
- eneseanalüüs
- kokkuvõtte

Praktika aruanne sisaldab:

1. Sissejuhatus:

- praktika eesmärgid ja ülesanded

2. Praktikaettevõtte lühike iseloostus:

- tegevusvaldkond;
- ettevõtte juhtimisstruktuur;
- töö- ja töökohakorraldus;

3. Praktika sisu:

- sooritatud tööde kirjeldus ja toimetulek;
- kasutatud materjalid ja seadmed;

4. Eneseanalüüs:

- minu tugevad ja nõrgad küljed, enese teostuse võimalused;
- mida õppisin juurde;
- mida kinnistasin;

5. Kokkuvõtte:

- ülevaade praktika käigust ja tulemustest;
- ülesannete ja eesmärkide täitmine;
- ettepanekud ja arvamused praktika kohta.

Praktikaaruande vormistatakse kirjalikult, hinnatakse viiepalli süsteemis ja see moodustab osa praktika koondhindest.

Praktika loetakse arvestatuks, kui õppija on:

- läbinud õppekavas ettenähtud praktika;
- esitanud praktikapäeviku, enesehinnangu ja juhendaja hinnangu lehe;
- nõuetekohaselt ja õigeaegselt esitanud praktikaaruande (I praktika);
- kaitsnud praktikaaruande.

Hinde osatähtsus:

- Ettevõttehinnang 50%
- praktikaaruande ja koolipoolse juhendaja hinnang 30%
- eneseanalüüs ja kaitsmine 20%

- kindlustab praktikandile ohutud ja tervislikud töötingimused vastavalt töökaitsealastele õigusaktidele ning selgitab talle tema töö võimalikke ohtusid
- kindlustab praktikandi vajalike kaitse- ja töövahenditega ning tutvustab nende kasutamise ja hoidmistingimusi vastavalt kehtestatud korrale

- võimaldab praktikandil tutvuda ettevõtte tegevuse ning õpitava kutsealaga ning täiendada oma kutsealaseid teadmisi ja oskusi
- iseloomustab praktikandi töötamist ja käitumist tööpraktika ajal ning annab hinnangu praktikandi kutsealase ettevalmistuse kohta

määrab praktikandile juhendaja, kes juhendab ja kontrollib praktikandi tegevust, abistab praktikanti praktikaülesande täitmiseks vajaliku informatsiooni hankimisel ja lahtimõtestamisel ning annab praktika lõppedes praktikandi kohta kirjaliku tagasiside, mis sisaldab hinnangu praktika sooritamise kohta

Lisa 10. Juhend praktika hindamiseks

1) **hinne “5” (väga hea):** – õppija suudab iseseisvalt töötada ja valida oma tööülesannete täitmiseks sobivaid töömeetodeid ja -vahendeid; oskab aktiivselt ja motiveeritult töötada meeskonnas ning kohaneda ja tulla loovalt toime töökeskkonnas, muutuvates olukordades; oskab hinnata informatsiooni õigsust ja usaldusväarsust, süstematiseerida, võrrelda ja analüüsida teadmisi ning rakendada tehtud järeldusi oma töös; oskab hinnata ja analüüsida oma töötulemusi ning sellest lähtudes kavandada oma tegevusi; oskab arvestada erinevaid mõjureid ja alternatiive, teha eetilisi, seaduspäraseid ja õigeid valikuid.

2) **hinne “4” (hea):** – õppija oskab kasutada töömeetodeid ja töövahendeid; tuleb toime oma tööga, suudab toimida erinevates olukordades ja meeskondades; oskab süstematiseerida, võrrelda ja analüüsida teadmisi ning kasutada saadud teavet oma töös; täidab talle antud tööülesandeid iseseisvalt ja oskab hinnata oma töötulemusi; oskab hinnata informatsiooni õigsust ja usaldusväarsust.

3) **hinne “3” (rahuldav)** – õppija on võimeline asuma tööle õpitud kutsealal, hoolimata mõningatest tööga seotud teadmiste puudumisest; tuleb toime tuttavas töökeskkonnas ja oskab kasutada omandatud tööoskusi ning teadmisi; oskab leida tööga seotud informatsiooni, esitada seda arusaadavalt; täidab korraldusi ja oskab hinnata oma töö tulemuslikkust.

4) **hinded “2” ja “1” (puudulik ja nõrk)** – õppija oskused ja teadmised on mitterahuldavad.

Lisa 11. Lisa praktika moodulile

Praktika alustamise eelduseks on kolmepoolse lepingu sõlmimine õppija, koolitaja ja ettevõtte vahel.

Praktikant on kohustatud:

- ilmuma praktika alguse ajaks praktikakohta
- täitma kohusetundlikult ja korrektselt ettevõttepoolse juhendaja, samuti teiste tööd juhtima volitatud isikute seaduspäraseid korraldusi ja vastutama oma tegevuse tulemuste eest võrdselt koosseisuliste töötajatega.
- hoidma praktikakoha äri- ja ametisaladusi ning head mainet

Praktikandil on keelatud:

- kasutada praktikaettevõtte vara ja infot eesmärkidel, mis ei ole kooskõlas ettevõtte tegevuse või praktika eesmärkidega;
- võtta iseseisvalt vastu juhtimisotsuseid, välja arvatud juhul, kus viivitamatu sekkumine on vajalik olulise kahju ärahoidmiseks.

Praktika juhendamine ja kontroll kutseõppeasutus:

- praktikat juhendab koolitajapoolne erialaõpetaja ja ettevõtte vastava ala spetsialist.
- sõlmib ettevõttega praktika lepingu, milles informeeritakse kirjalikult ettevõtet praktikandi ettevalmistuse tasemest ja kooli poolt määratud kontaktisikust
- on õigustatud kontrollima praktika sooritamist
- ei reglementeeri praktikandi poolt ettevõttes tehtud töö tasustamist
- annab hinnangu praktikale esitatud praktikaaruande ja ettevõttepoolse iseloomustuse põhjal

Praktika ettevõtte:

- kindlustab praktikandile töökaitsealase instrueerimise vastavalt töökaitsealastele õigusaktidele ja ettevõtte töösisekorraeskirjadele
- kindlustab praktikandile ohutud ja tervislikud töötingimused vastavalt töökaitsealastele õigusaktidele ning selgitab talle tema töö võimalikke ohtusid
- kindlustab praktikandi vajalike kaitse- ja töövahenditega ning tutvustab nende kasutamise- ja hoidmistingimusi vastavalt kehtestatud korrale
- võimaldab praktikandil tutvuda ettevõtte tegevuse ning õpitava kutsealaga ning täiendada oma kutsealaseid teadmisi ja oskusi
- iseloomustab praktikandi töötamist ja käitumist tööpraktika ajal ning annab hinnangu praktikandi kutsealase ettevalmistuse kohta
- määrab praktikandile juhendaja, kes juhendab ja kontrollib praktikandi tegevust, abistab praktikanti praktikaülesande täitmiseks vajaliku informatsiooni hankimisel ja lahtimõtestamisel ning annab praktika lõppedes praktikandi kohta kirjaliku tagasiside, mis sisaldab hinnangu praktika sooritamise kohta.

Praktika ülesanded:

1. Tutvumine ettevõttega – organisatsiooni õiguslik vorm, põhitegevus, struktuuriüksused, tegevuseesmärgid, organisatsiooni toodete ja teenuste kirjeldus ning kliendid.

2. Tootesõlmede õmblemine.

2.1 tehnoloogiliste juhenditega tutvumine;

2.2 tootesõlmede õmblemine;

2.3 erinevate seadmete kasutamine;

2.4 kvaliteedi kontroll.

3. Toodete õmblemine.

3.1 tutvumine tootmises olevate toodetega;

3.2 tutvumine õmmeldavate toodete tehnoloogiaga;

3.3 toote õmblemine;

3.4 kvaliteedi kontroll.

4. Klienditeenindus.

4.1 tellija nõustamine;

4.2 tellimuse vastuvõtmine;

4.3 mõõtude võtmine figuurilt;

4.4 proovide tegemine;

4.5 toote üleandmine kliendile.

5. Lõputöö

5.1 praktiline töö;

5.2 kirjalik töö.

6. Enesehinnang – õpilane annab hinnangu oma praktika efektiivsusele: tugevad ja nõrgad küljed, enese teostuse võimalused, mida uut õppis juurde, mida kinnistas.

Praktikant esitab praktika kaitsmisel:

- praktikapäeviku
- ettevõtte praktikajuhendaja hinnangu (Lisa 7)
- enesehinnangu lehe (Lisa 8)
- praktika aruande koostamise juhend (I praktika, Lisa 9)

Praktika hindamisel arvestatakse:

1. ettevõtte (juhendaja) hinnangut praktilisel töötamise kohta;
2. õppija enesehinnangut;
3. aruandes esitatud sisukust ja vastavust püstitatud ülesandele;
4. (vajadusel) aruande kaitsmist (esinemist, küsimustele vastamist jm.) kooli poolt määratud komisjoni ees;
5. koolipoolse juhendaja hinnangut õpilase tööle praktika